

प्रत्येकं समुदितो बस एव कथ्यमानं न तं सोमं यममर्थमणं तथा आग्निद्यानाः सोमया-
नमः प्रावर्तिष्येति च पदिष्याद्वीवधि क एनाच्यं प्रातः काला न दौदशेनाच्ययोगात्तव
नक्षत्राणि न तर्पणाय धनैः प्रकृतः सति कौमुद्यायाः प्रादात्तुलायायेकात्यायनसूत्रसंभ-
वात्तुलायाजसनेपिनक्षत्रमोर्द्धं दत्तं बादात्तुला न दौदशेनाच्ययोगात्तव च्योक्त एव
यं प्रकारः शुद्धाणामितितत्त्वं एव वैश्वदेवाद्यधिकानोयमेव अथ प्रयोगः स होमयकुशतिल
युष्माद्वानावायानघाहौगत्यापातिपाहौप्रसाद्यानामिकाभ्यामेककुशयनात्मकेयविने
धत्वाकुशेयग्रहः ऊर्ध्वे कोशिविरुपादिमासप्रेगणितभोजने तिष्ठदेविश्रित्वाबंधेचासुं
त्यपराजितेतिस्त्वाश्रित्वावधाचम्यदेशकालौस्त्वायमसर्वपापमयकाराश्रीपारमेश्वर
कीत्यर्थं प्रातः स्नानमहकरिष्ये तीर्थे नुसागरस्वजनिर्घोषांडहस्तोहरांतक जगत्सु मगन-
दिन्नमामित्वा सुरेश्वरत्रातो ह्यदप्रमत्तकाया कल्यांतदहनोयसा भेटवायनमस्तस्य मन्त्रोदान्
महासीनिसंप्राप्यावरुणाय नम इति जन्मा मालभ्यते नैवावर्त्तन मोहो मयायं योति तं जलिवतिः
हो ह्यमृकतीर्थाय नम इत्युज्जलिरत्नामदमादाय कटिवरूपरुजंघापादाकराच त्रिविलिप्युत्सा
त्यैकं जलं चंदस्य लेपादेकत्वेन म इति नत्वा चम्यविष्मवेन म इति सर्वगं महालिं प्राप्त्वा मिसत्वा
द्विस्त्रिहृद्दशवानिमत्याभ्यो नम इत्यु-मृज्जनिमत्यो नत्वा चम्यतथैवरुद्राय नम इति गोमयेनालि
प्यस्तुत्वा चम्यकुशेमीजयेत् वरुणाय नम इत्युत्सवारं परमात्मने नमः अग्रे वायवे रुद्राय सवित्रे
पत्याय नम इति निमत्याभ्यो नम इति द्वाविंशतिचारं यद्वाग्नयेत् म इति त्रिजीतवेदसे सवित्रेपि
त्यादिभ्यो नम इति सवित्रेत्येमे नामित आनामिधर्मैः पाचयित्वा परमात्मने नम इति सवित्रे नम

दयदाग्रहं निपितरस्त्रीस्त्रीन्सिंघस्त्वैकैकमंतलिंमातवर्गेनास्तित्रयमेकैकस्यवित्तपुराणतुवि
 रयः प्रीणा नापीयदेवानामपिनिवायेदितिदेवेचयउक्ताःवाप्सदेवानुब्रह्मजमोन्सर्वस्तयये
 सातुतोदकैः तययेतयितृमभ्यासतिलोकदकचंदनैः शंखः सेवर्णेनएजतेनौदुवरेणप्र
 गयानेपाशकनावापुष्पदकंपितृतीर्थेस्त्रानुदयत योगयाज्ञवल्क्यःतिजानामय्यनामेतु
 सवर्णीरजतान्वितंतदभावेनिधिंचेतुदमैर्भित्रेणवष्पयत्तयात्वितिससुचार्यतयतामित्य
 यायेवाविधिज्ञानितिवेलापंदेवादीनामश्रयतःसद्योजानुतनोच्यचासतेलेदहिणाम
 खड्गतिनैवोक्तैदेवर्ण्योदाहिणानुयातःसिद्धःयमःहोहस्तोयुगमतःकृत्वापरयेदुदकांजलिं
 गोमंगमात्रमुदृत्यनमस्त्र्यजलांसिधेतुदहःअग्रेस्ततर्षयेदेवाननुष्मा-कुशमधतःपितृस्त
 कुशमलागैविधिःकौशेयथाक्रमंमदनकारिजातेयोगयाज्ञवल्क्यःब्रह्माण्तर्षयेत्येवैवि
 स्तरुडंप्रजापतिंदेवा-छेदांसिबेदांश्च-सुधीश्वैवस्तनातनात्आचार्योश्वैवर्गधर्कानाचार्यतनयो
 लया संयत्तरंसावयवंदेवीश्वारस्तया तथादेवाभुगा-नागा-सागरानुपर्वतानांविस्तृतिजो-
 यमनुष्मांश्चपत्नान् रस्तोसिचेवहि विष्णुचांश्चमुपणींश्चभूतान्यथयश्चलयावनस्यतीनां
 धीश्वभूतयामंबतुर्विधं विस्तृततःकृत्वा निवीतंतुयज्ञस्तुचमनांजितः प्राजापत्येनतीर्थेनमनुष्मां
 लर्षयेत्यथक कार्त्तुनिनिःसनकःसनंदनश्चतुर्लौपश्चसनातनः कपिलश्चासुरिश्वैवबोदुः
 यंचनःशिवस्तथापाप्मेत्यानंतवंमरीचिम-शंघीरसौयुलस्ययुलहंक्रतुं प्रावेतसंवसिचंचभंगं
 नारदमेवच योमयाज्ञवल्क्यःअथसर्व्यनतःकृत्वाभूचयितुदेमुखःपितृदिव्यानहिव्यांश्चपित
 तीर्थेननर्षयेत् दिव्याधरोधुडत्यादयोयसंबद-अनेकपादोदयोःरुडंडुधात्रादयचादित्याश्च

मतर्देहगतं मलं तथा अववित्रः पवित्रौ वा सर्वावस्थांगतोपि वा यः स्पृशे-युं तरी का संसवा
 ह्यभ्यन्तरः शुचिरिति ततः कांस्पयात्रे आन्यप्रतिविम्बमव लोक्य आन्यं तेजः समुदिसमा
 न्यं वा यदहं स्मृतं आन्यं स एषा माहात्म्ये लोकाः प्रतिष्ठाताः कामधेनुषु संभूतं सर्व
 कतुषु सा स्थितं देवाना माऽप्यमाहात्म्यमनः शान्तिं प्रयत्नमेव इति विप्र्रायदत्वादिति एतदघात
 एतद्विस्तृप्तमौ तरे स्थितं ततो मध्यादेः पूर्ववत् स्नात्वा त्रस्य संकपीत तत्र यद्वात्मनानीति
 हासा न्युराणानि कल्याणितिश्रुतेर्वैराध्यं पुराणानि स्नेहितासानि शक्तिः तपसस्तप
 सिध्यं विद्यां वा ध्यात्मे कीर्तयेरिति योऽवच्छेदोक्तैश्च पुराणभारतादिषां विधानेपि श्रुत
 स्यात्ताप्रसक्तैः श्रद्धां प्रवृत्तैः कर्मसंगत्वा पुराणप्रवृत्तमेव वृत्तयस्तदिति केचित् तन्न
 मस्कारेण मंत्रेण च यज्ञान्नहायवेदित्यास्तवच्छेदोक्तैः प्रस्कारेण तस्य बाधा तत्र यो नर
 सास्वधर इति श्रुतेर्धर्मो न मश्ति ब्राह्मणं भवति तिवचनाच्च न मोन मश्ति स्थितिकौमुद्यासु
 कं तत्तु वेदाहीना मर्षबाधे स्वरूपस्यैवापहहणत्रयः श्रुतेः श्रुतदंतत्वेनाप्युपपन्नेन मोन
 अवेदादिशब्दैः कर्तृमिति तत् यथा दर्भासने उपविश्या च मयदमेऽवरप्रोत्थं वृत्तय संक
 रित्येति संकल्पोपसंस्कृत्वा दर्भगर्भं वृत्ताजलं कल्याणमो न मोन मश्ति जयेत् यद्वा जये
 लय नमः एवं यत्तु वेदाग्रहमवेदाग्रहान्वेदाग्रहापेक-यापव्याकरणयनिरुक्ताय
 ज्योतिषा यद्वेदे विधिः योऽप्यात्मविद्यायै इति तासमुपयोगे भवति विद्यायैः पूर्वमीमांस

इति नैः पुनः पावयित्वा नम इति त्रिः परमात्मने नम इति वा मघर्षेण कृत्वा स्त्रात्वा विष्मवेन म
इति स्मत्वा ब्रह्मादिदेवास्तस्य तानम इति वा देवतोर्ध्वेन त्रिः सत्येन देवा त्रिविती लक्ष्मिदेवनादि
अथ यस्तस्य तामिति होहावित्थीनयसत्येन सोमपितृमहादिपितरस्तस्य तामित्यंत लित्रयं
यत्रिदेवाधोते वाससीय रिधाय मदेरुकरौ प्रज्ञात्वा बभूवुः पञ्चाकारमर्धचैद्वर्तुतं वातिल
कृत्वा मुद्रादिधृत्यानमो ब्रह्मणे विष्मवे सवित्रे मित्राय वरुणाय दिगभ्यो दिजे च तामभ्यो नम इति
प्रत्येकं जलेशु व्याजालेरित्याचार्ये च दामाणिः तत्तद्वदितं सूर्यं सूर्यं चंद्रनाक्षत्रपुण्यै रक्षरलेमंड
लेभ्यर्च्य तद्युक्तमर्धं नमो विवस्वते ब्रह्मणे भास्वदे विष्मते जसे नमः सवित्रे सचये सवित्रे क
र्मदायिने इत्यजलालि त्रयंदद्यादिति कल्पनरौ ततः सूर्यं मंडलं व्याप्य परमात्मने नम इति पुनः
इष्ट्यं देत्वा ब्रह्मविष्मरुदेभ्यो नम इति वा विष्म शिव नमादिवा यथाशक्त्या च त्र्यः नमः सवित्रे
जगदेकचक्षुषेत गत्प्रसूतिस्थितिनाशहेतवे तत्र यामयाया त्रिगुणात्मधारिणे विरिचिना
एव एषां कला-मने इति नमस्तु कीर्तयं स्नानं प्रातर्मध्याह्नं कार्यं अशक्तौ मध्याह्नं एव गते उष्णो
दकेन स्नानेप्येव आनुरादिना स्नानाशक्तौ दर्भे मीतनं मसस्नानं गोरतसा वार्हवस्वेणं गमार्जनं
वा कार्यं जावलिः आशिरस्ते भवेत्स्नानं स्नानाशक्तौ नृकर्मिणां आहूतं वा सहावापि मार्जनं देहि
ति कं विदुः विदुर्विद्वत्सरस्वतो प्राता स्नानं सारस्वतं विदुः विषवाक्तेन त्र्यर्थः मानसं वा स्नानं
कार्यं यथाध्यायेदादित्यसंकाशं वासुदेवं च नृभूतं प्राणं च नृगदाय प्रबनमात्मा विराजितं तस्या
दोदकतां धातं नियतं तौ स्वमर्दुनि चिंतयेद्ब्रह्मसंभ्रं प्रविशंती स्वकांतनुं तथा संज्ञानयेत्सर्वं

प्रमः अर्थमाश्रयिष्याताः पितरस्तृप्यंतांतेभ्यश्चेदेति लोदकेन मन्त्रेणाचार्येण प्रामाणिकः-
 सेमयाः हविष्यं नः ऊष्णयाः सकालिनः गर्ह्यदः आश्रयाः प्रमः धर्मजः तत्पुः श्रेतकः वैवस्व
 तः कालः सर्वमजस्रपः श्रौतं वरः दधुः नीलः परमेष्ठी बकोदरः चित्रः चित्रः गुप्तः जीवपितृकोपे
 तदेतानाहर्वस्तृप्येत् जतः स्वपितृजयं यथायितृभ्यो नमः इति ॥ आद्यान्नावाप्तकाप्रयोगः ॥ अस्माद्विना
 मुक्तास्तृप्यंतांतिः एवं पितामहः प्रपितामहः पितृभ्यो नमः आकाशमाता इति सप्तत्रिंशद्भिरुक्तेन
 चाजलिप्रसिंचेत् अस्तमाताः काप्रयोगो नामुक्ते विहातृप्यता एवं पितामहोः प्रपितामहोः
 वं पितृभ्यो नमः आवाह्यमातामहः प्रमातामहः बहुप्रमातामहः एवं मातामहोः प्रमातामहोः बहुप्र
 मातामहो एवं स्वभायीः पुत्रः कन्यापितृभ्यः मातुलः स्वभ्राता तत्पुत्रः अः पितृभ्यः सातातृप्यता स्वसास्वभगिनी
 सायत्यासमर्हकैति सप्तपुत्रसुतः गुरुः सखा मित्र भूतः ग्रहा आश्रयस्तृप्यंते देवर्षिपितृमानवाः
 तृप्यंनुयितृः सर्वमातृमातामाताह्वयः अतीतनुलकोटीनां सप्तद्वेषनिवासिनां आश्रयभुवनलो
 कारिहमस्तृप्यंति लोदकमिति यत्तुमदनमार्तिजतिहारीतः वसित्वावसनं शुक्लं स्थले विस्तीर्णं विहि
 ष्विविधिस्तृप्यं नु यन्नुपपत्तेकश्चनेति तदनुधत्ते कस्तृप्यं तर्पणं परं उद्धतेतु स एव यात्रा
 द्वाजलमाश्रयस्वयं यात्रांतरालियेत् जलस्रोतं प्रवागर्तेन स्थने तु विवर्तिष्येतामाश्रयः
 प्रपुच्छते न सिंचेत् तिलान् संमिश्रयेत् जुले अतो न्ययातु सद्येन तिलाग्राद्याविचक्षणोः ॥ एतच्च
 गृहे पुत्रवतानकार्यं सप्तम्याराववाते च गृहे ज-महिनेतर्पणी भृत्यपुत्रकलत्राद्यौ ननु यानि
 लतर्पणमिति मरीचिस्तृप्योः ततः ये केचास्मत्कुले जाता अपुत्रा गोविणो मृगाः ते गृहां नुमपाद

पैउत्तरसीसासायेनमइतिजायित्वादेवताभ्यःपितृभ्यश्चमहायोगिभ्यएवचनमःस्वाहायेत्वधा
 येस्वर्नित्यमेव नमः इतिविज्ञायित्वाइतिविद्यातापोयोनिरयोनिरिविहारीतिः वाग्यसेना
 चितोदेवः प्रीयतांमेजनार्दनइत्युत्तेहृकंस्थप्रेत अथतर्पणं तच्चवसरेणनमःइतिनमोतैर्मन्त्रैःका
 र्यंतस्यनमःशब्दोक्तेरितिकेचित् अथेतुनप्यतामित्योकारपूर्वमितिकातीप्रस्तुतस्यतप्यतांशब्द
 एतन्नागोमानाभावात्तदंतैरित्याहुः आसनेदक्षिणंजान्बाह्यंऊरुदक्षिणंतेहैहृदयेनदेवतीर्षंनतर्पयेते
 तच्चमदनपरिजातेयोगयाज्ञवल्क्यकातीप्रस्तुतानुसरिणोऽधतेयथा ब्राह्मणंद्रुपतांविहृत्कुरुडभ्य
 नापतिदेवाहृदयंतां छंदोसिवेदाः। अस्यःपरमाण्वार्याः। गंधर्वाः। इतरचार्याः संवत्सरः सावयवः
 अप्सररसः देवानुगाः नागाः सागराः पर्वताः सरितः मनुष्याः प्रजाः रक्षांसिपिशाचाः सपत्नीः भूतानिप
 श्वः वनस्पतयः औषधयः भूतग्रामश्चतुर्विधाः आचार्यचूडामणौनुप्रजापत्येतेदेवायत्तास्तथा नागा
 गंधर्वाप्सरसोसुराः। क्रूराः सपत्नीः सपत्नीश्चतरोजंभक्ताः खगाः विद्याधराजलाधारास्तथैवाकाशगामि
 नः निराहाराश्चो जीवाः पापधर्मैरताश्चयेनमायायाचनायेतदीयतेसलिलंमयेनिमात्स्योक्तेनतर्प्य-
 णमुक्तं अथर्षयः निवीतंरुत्वोदगगदभर्ममधोनप्रजापतितीर्थनतिलासतमिश्रोद्वावजलीमंत्राव
 त्यादद्यात् सनकसनंदनं सवेंदनें सजातनः कदिलः आसविः वोढुः पंचशिखः आचार्यचूडायणौ
 तुमरीचिमं गीरसं पुलहं पुलहं कृतुमीषिसनत्केसारेवभृगुं नारदमेववेतिनामभिरुक्तं अथपि
 त्तर्पणंदक्षिणामूरवः सव्यं जान्बाह्यं प्राचीनावीतिथित्तीर्थेनद्विगुणदभोसिलमिश्रोस्त्रीसंज-
 स्त्रोसंजलीदद्यात् वसवस्तु यं तां रुद्राः आदित्याः मरुतः अश्विनौ कव्यं बालनलस्तप्यतां सौमः

तद्विहितमिन्नपरं मास्मे सौवर्णा राजती वापिता नीरत्नमयी ते शार्ङ्गो लोहो रमयी वापिलोहसंघमयी
 तथा लोहसंघः पंचधा तुरसाः रीतिका धातुमुक्ता वाताम्रकी स्यमयी तथा शुभद्रा रमयी वापि देवताची
 प्रशस्यते अंगुष्ठमयी हारभ्य वितस्ति यावदेव तु गृहस्थे प्रतिमा कार्यनाधिक शस्यते बुधैः भागवते वैदि
 कसं त्रिकोमि श्रुतिमे त्रिविधो मखः शिवा चैवं द्विक या पाद्रे वैदिको मिश्रैतो वापि विप्राहीनां विधीयते
 तंत्रिको विप्रभक्तस्य षडस्याधि प्रकीर्तितः तत्रोपचारा अनेक विधिरा धवक्षरैः पदार्था दर्श उक्त आच
 रं चिंतामणौ सपर्या विविधाः प्रोक्तास्तस्मात्मेकां समाश्रयेत् गंधादिका निवेद्यां ता यजापंचोपचारका दृशोप
 चाराः अर्घ्या पाद्या वसनीयं मधुपर्क सनानिव वाधादिपंचकं चेति उपचारा दृशो हितः अथ षोडशोपचाराः
 प आसनं स्थागतं चार्घ्यः पाद्यमाचमनं तथा मधुर्कीचमस्य नवसना मरणानि च गंधमुष्ण धूपद्विपौ नैवेद्यं वंद
 नं तथा अष्टादशोपचाराः आसना वाहने वा र्घ्या पाद्यमाचमनं तथा स्नान वस्त्रोपवीतं च भूषणानि च सर्वश्रां
 धमुष्ण तथा धूपे दीपे नैवेद्यमेव च मास्पातुलेपनं च वनमस्कार विसर्जनं अथ षड्विंशोपचाराः आसनाभ्य
 जने तद्वर्ज्यं न विरुत्तणो समाजने सार्धं हरि स्वाय ना वाहने ततः पद्या र्घ्या चमनी पंचस्नानीय मधुपर्क कौमुद
 राचमनीयं च वस्त्रय यस्तौपवीतके अलंकारे गंधमुष्ण धूपदीपै तथैव च तां कलानि च नैवेद्यमुष्ण मालास्तथै
 व च तां कलानि च नैवेद्यमुष्ण मालास्तथैव च अनुलेपनं च शय्या त्वयामरं तजने तथा आदृशा दर्शनं चैव नम
 स्कारोपनतानं गीत वाद्ये च घनानि स्तुति होम डाक्षिणा दंत काष्ट प्रदानं वत्त तो देव विसर्जनं उपचायाः इमे
 शेयाः षड्विंशत्सरय जने अच्येवतुः मस्युपचारः ते च कामय ता यो गवे विद न्याय या विभवं यजावदेव

तं वस्त्रनिष्पीडनोदकमिति नोरेस्थले वस्त्रं पीडयेत् आचार्यं च दामयौ तु ये वांधवा वांधवा वाये-यु
 ज-मानि वांधवाः ते तु प्रियं सखि लाघोतु ये चास्य तो भिक्कां क्षेणाः नमो नम इति प्राणी पीडनमुक्ते ततः
 सव्येन विलम्बप्राणो नैस्तर्पयेत् देवा सु एतस्या नागा यक्षा गंधर्वा हंसः पिशाचा गुह्यकाः सिद्धाः
 कृष्णांशुस्तखः रवेगाः जले च एभ्यः मिलय्य वाद्या धारा यजतवः तद्विमेतेन योत्वा शुभं हस्तेनांतुनाः
 हिलाः नरकेषु समस्तेषु पातना सुचये स्थिताः तेषामाप्यायना येत लौघते सलिलं मया ये वांधवा वा
 धवा ये न्यजन्मनि वांधवा ते सर्वे तद्भिमायां तु मया हनैस्तिलोदकै रिति संक्षेपस्तु आवात्मस्तं वयं ये तं ज
 गत्तु प्यतु इत्येकां जलिः ततो ब्रह्मणे नमः विष्णवे रुद्रायः सवित्रे मित्राय वरुणाय नम इति जले संस्पृश्य
 तस्तेन पुनः ब्रह्मणे नमः अग्नये पृथिव्यैः औषधीभ्यः वाये वाचस्य तये विष्णवे महद्भ्यः अथां यतयेः व
 र्णाय नम इति तर्पणं कृत्वा शुभं संस्पृश्य देवेभ्यो नम इति विसर्जयेत् इति कर्मलाकर भट्टकृते शुद्ध
 शुद्धस्य स्नानस्तर्पणादि अथ देवपूजा सा च विष्णवे चरादि लोणी लिंगार्ची स्वस्था पितृ पार्थिव लिंग
 दो स्था पूर्ण संहिता कार्या शाल्वनामस्तदिक द्विजस्था पितृ लिंगार्ची दो तु स्य पूर्ण संहिता दूरतः कार्या यदा
 प्रतिष्ठितं लिंगं मंत्रविद्विष्यं प्राविधि तदा प्रभृति शुद्ध भूयो विद्वायिन संस्य प्रहिति नारहीयात् तेषां
 प्रागुक्तं सूचनास्वाकार्या यदा स्त्रिया धि विष्णोस्तु पूजनं कार्यं पतिबुध्यान चान्यथातिमद-यादि जाति
 धवधर्मैकां लोकैः तत्रैव याये आदिन्ये तेषां नायं च देव इत्यथा न संनारायण विष्णु हार्या मते च रु
 लदेवतं निगमः ब्रह्मणो विल्लुमीशं चारुये मर्तं गणधियं दुर्गे सख्यती लस्मी गौरावा नित्यमच
 रितं यन्मुमनुः जयस्तु यस्तो यं सेना प्रवृत्ता मे न साधु नं देवता साधु नं चैव तौ शुद्धयतनातिमदिति

तः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीहितः प्रागल्गामाश्रित्वा तायेर्योभिषेकं समाचरेत् गंगा गोदा वरी
 रेवानघोमुक्तिप्रदास्तस्यानिवसेतीहतीहतीर्थानि प्रागल्गामाश्रित्वा जले गौतमां वरीष संवा
 हे एषां धौतां धिगात्राणि हरेः पादोदकेन च श्रवरीषगद्देतैषां दासो हं वशमः स ह हरेः स्नानाव
 शेष्ठं तु जलं यस्यादो स्थितं श्रवरीषप्रणम्योच्चैः पादयोः व्युः प्रगृह्यता गजं तितावद न्यानि तीर्थी
 निभुवनत्रये यावन्नप्राप्यते तीर्थे शालग्रामाभिषेयनं जन्मप्रभृतिपापानां प्रायश्चित्तं पश्ये
 छसि प्रागल्गामाश्रित्वा वारिषाय हारिनिषेव्यतां नृसिंहपुण्ये गंगाप्रयागदुसरतैमिषा
 णि युगपन्निधानि बुद्धजां गलयामुनानि कालेन तीर्थसलिलविनिर्हंति पापं यदोदकं भगव
 तस्तु पुनाति सद्यः प्रवृत्तचारी सव्रती च आश्रमा च सदा शुचि सदा शुचिः ब्रह्मचारी सव्रती च
 आश्रमी च सदा शुचि विस्त्रपादोदकं यस्य मुखे शिरसि विग्रहे स्मृत्येतरे देहशुद्धिं चाप्या
 त्मापीत्यापादोदकं हरेः नित्येनैमित्तिके काम्ये पीत्वा भुत्वा न हृष्यति ब्रूतादौ विभक्तपादोद
 कं पीत्वा न त्वं भुत्वा न दुष्यति स्मृत्येति पाठि नित्येकमेव च एकदशी ब्रूतादौ नैमित्तिके सावत्सरि
 कं श्रद्धाहोपादोदकं पीत्वा भुत्वा न दुष्यतीत्यर्थः ननु जलस्याधिनरश्रेष्ठप्राशनादेष जादते नि
 त्यानि यानि ब्रूते काम्येनैमित्तिकैः सहेतिका लिकायुराणात् अथैकै भुक्तचतो यमिति निषेध
 च कथं कथं कर्माहं ते शति चेन्न सामान्यस्य विशेषेण बाधात् रागप्राप्तिनिषेधाच्च तच्च यजोते
 येषं तदुन्नयनं गत्वा तं यत्तु उपवासोदने प्राकर्मसम्पन्नमधिष्ठिते भ्राताः प्राशितानां प्रीता ह्यापो

तीर्थेन कार्यं मार्जनं बलिकर्म भोजनं नानि देवतीर्थेनेति हारी तोक्तेः ब्राह्मणस्य गालगनं विप्रोपो वै ५
 स्मवं च प्रदीयते रुद्रांगलग्नमग्नौ तद्देहं सर्वं च तत्तृणान् शिष्टेभ्यस्तथा देवेभ्यो हतं हीनेषु निहितं
 मदनपादिता ते गारुडे धात्रीयलेन यत्पुण्यं जपं तथाः समुद्योषणे स्वर्गं हसलमेव मर्त्यस्तु लसीध
 जनेन तत् नृसिंहपुत्राणे प्रातःपुष्यं बिल्वपत्रं चंषकं तरुगारं तथा करवीरं तथा ज्वेतं पालाशं कु-
 प्रापुष्यकं वनमाला यत्रेण केचसे च तीक्ष्णमालती तत्रि संध्यं च तथा ज्वेतं कुंदं च प्रातःपत्रकं मालिका
 चैव ज्ञाती च सर्वपुष्यादि शिष्यते यत्रा यथा यितत्रै च अपामार्गं भृंगगजं शमी पत्रं च खारि रं ह
 वीच कुशपत्रं च दमनं मरुकेतं तथा ततश्चेष्टं विस्त्रयत्रं ततश्च तुलसी वरा पल्लवान् पयि चैव
 स्युः प्रस्ता न्यावी विधौ हरेः अगस्त्यं बृहस्पतिं कुसुमैरासितैः सितैः येर्चयिष्यन्ति देवे प्रांतैः प्रभुं
 वैष्णवं यदं तथा तुलसी मलयविस्तारः केतकी वायि यजितः समाः सहस्रं सप्तातो भवते मधुसूद
 नः शिवे चर्च्य नि तत्रैव जपानं भृकसिंहं रं तथा त्रैसंधिके ह्युक्ते नंदती केतकी प्रसीमालती कुटजा
 निच सुष्पां च कुमारच प्रमादे नृपि नार्थयेत् सर्वरीर्तर्जयत्राणि तथा च कुमुदाह्वय विस्तारहस्ये
 जलं पयुषितं त्याज्यं यत्राणि कुसुमानि च तुलस्य गमस्त्य बिल्वानि गांग चारेन दुष्यति विशेष
 कृतमत्कृते निती यमिंधौ पुनर्कम लाकरे च जेयः अथ तीर्थं माहिमाः स्कादेः शालग्रामे श्रीभू-
 वदे वो यत्र हारवती भवः उमयोः स्नानतो येन ब्रह्महत्या निवर्तते हेमाडोल लणको देह्कां दे अ-
 ग्नां च चरने यत्र नैवेद्यं कुसुमं जलं प्रातःप्रातः शिला लंगं तीर्थं को विप्राताधिकं पादं स स्ना

त्रयस्रोदेवयज्ञः पितृस्तस्मैव चाभ्युपयस्यो नृपस्य च यज्ञः प्रकीर्तिता सच लौकिके
 नौकिके कार्यः अतएव तत्त्वतस्तस्यापती हि लौकिके ग्रावुक्तं ये तु लौकिके ग्रावुक्तं ये तु लौ
 किके ग्रावुक्तं ये तु लौकिके ग्रावुक्तं ये तु लौकिके ग्रावुक्तं ये तु लौकिके ग्रावुक्तं ये तु लौकिके ग्रावुक्तं
 मरुः गृह्याग्नौ तु यवे दन्तं लौकिके वापि नित्यशः यस्मिन्मनौ यवे दन्तं जस्मिन्मनौ मोविधीय
 जे इति मन्त्रैः असंभवेषां नातयः लौकिके वैदिके वा। यिदुतो तस्येज लौहितौ वैश्वदे
 वस्तु कर्तव्यं यंच सनाय नुत्तये सच यज्ञेनापि कार्यः स्थपती हि वत् अन्यथा तत्राप्यामं
 स्यादिति केचित् यद्येमुं शिष्टं मुच्येते इत्युक्तेः स्वाकर्तृक आनेनैवे विस्मार्तगौडाः तत्र वैश्व
 देवे मन्वाद्योर्नीनायका एव उक्ताः ते मन्त्राः निरगनिहितपरः तस्य कातो यस्तु तौ तै गृह्याग्नि
 विना नधिकारादिति स्मृतिकौमुदीकारः तत्र निरगने प्राक्कलमंत्रैर्हीमाद्युक्तेः तदाह मद
 नपारिजाते वसिष्ठः अग्निकस्त्यो विप्रसो न्नं व्याहृतिभिः स्वयं इत्या प्राक्कलमंत्रैस्तु प्राक्कल
 वलिनरेत् प्राक्कलमंत्राः देवस्तस्यै न स इति षट् षडस्यापि प्रागुक्तेरीत्या कतो य कर्मोत्रे तदे
 व ताना म्ना होमः न तु मन्त्रैः षडस्यापि प्रागुक्तेरीत्या कतो य कर्मोत्रे तदे
 वा कदाहीना प्राग्वायां वैश्वदेवो नोक्तस्तेषां मन्त्रैः यद्वा षड्याणां पुराणवयोधिकारात्तदुक्तो वै
 श्वदेवस्तैः कार्यः यथा मार्कंडेयपुराणे ततः संयजयेव दिग्घात्रैर्वाहुतीः क्रमान् प्रथमां ब्रह्मणे
 दद्यात्तज्जा नो यतयेततः ततो यो वैवस्वताभ्यः कथमायतयामास ततो नृम तयेदत्वाद्वाहुतव
 लिलतः यज्ञेनां भोधिरौपां दधीतु मणी के त्रयं वायवे प्रतिदिग्भाज्यः प्राच्यादितः क्रमान्

जलेनैवाहिपययेदितिदश्रीनाच्चेतिविस्तवाजयेदुनः गरुडपुराणे जलनयेषां तुलसीवि-
 मिश्रं पादोदकं च काशिलासमुद्रं नित्यं त्रिसंध्यं पूजयेत् न गन्तव्यं इति धर्मवतिः कृतानराः
 आदिकपेदीये स्नानके म्नाके वापि आशौचं नैषा विद्यते तेषां पादोदकं मृद्धिप्राप्तये च कुर्व-
 ते अथ काले पियस्येह दीयते पाधोर्जलं सोपि सद्गतिप्राप्नोति याया चारोवतिः कृतः भुक्त
 योत्वा विभुष्टिः स्थायीत्वा पादोदकं हरेः स्वादे शिववचने दृष्टिपूर्वतं तु यत्नो यं विस्तनात्र
 भुविस्तना तद्देवापायहं पुत्रकिंपुनः पादोर्जलं विस्तारहस्य विस्तपादोदके योत्वा यश्चा
 दशुचि शोक पायश्चा चामति संमोहात्तु स्मरं हत्यां स विंदति गांधर्वा पादोदके पिये नित्यं नै-
 वेद्यमलयद्वारे श्रेष्ठं च मस्तके धारयेत्ति वेदानुशासने शालग्रामशिलातोयमयोत्वा यस्तम
 स्नके प्रलेपणं शुक्लीतवस्त्रहासनिगद्यते शालग्रामशिलातोयं पिये नमो मंकरे पातु अस्त
 नादेहवं शोक्तानादयं समाचरेत् विष्णोः पादोदकं योत्वा कोटिजन्मा मुनश्च न तदेवाय
 गुणं पापं भूमौ विबुनिपातनात् भक्तित्वं देहये आश्रयेत्तथा कांक्षेया लोचुके तथा
 उद्धृत्य पादसलिलं मघनु ल्यं विनिर्दिशोत् श्रीविष्णो पादसलिलं करे कृत्वा मुखे स्तियेत् अ
 दत्वा न्येव ते तोषणैरवेनारकिचसेत् अदत्वा विष्णुक्लेनादिभ्यति श्रेष्ठः ग्रहणमंजोहेला
 युधेः अकालमृत्युहरं सर्वव्याधिनिवारणं विष्णोः पादोदकं योत्वा श्रीरसाधारयाम्
 हसिति अथ मृदुस्य वैष्णवेवः श्रेष्ठः पचयजविधानं तु गृहीतं न ह्यपयेत् यमः व

प्रजापतये गद्याः भ्यः कश्यपाय अनुमनयेः विष्णवे भ्यो देवेभ्यः अग्नये सिद्धकृते इति ततः
 पृथुह्यविभर्ति धृत्वा नमस्तुयीत् विज्ञानेश्वरमते देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगि मयैव
 चानमः स्वाहाये स्वधायां नित्यमेव नमो नमः इत्येतेन सकृद्धेमः नम इत्येवमंत्रेणाहोम इत्ये
 के मदनपारिजाते परिशिष्टे शाकं वा यदि वा यत्रं मूलं वा यदि वा फलं संकल्पयेद्यदाह
 रते नारो २ जुहुयादपि व्यासः जुहुयात्सर्षपाभ्यं कृतैलक्षारविवर्जितं दध्ना कंयपसाम्भ
 र्कतदभावे भसायिवा चतुर्विंशतिमते अलात्रैवेन केनापि फलशकोटकारिभिः पयोद
 धियतैः कुर्याद्देवदेवं स्तुते एतत् हस्तेनात्मादिभिः कुर्यादद्भिर्जलिना जले इति देवयज्ञः
 अथ भूतयज्ञः मध्ये मज्जेत्याया अद्भ्यः पृथिव्यै हारशाखयोः धात्रे नमः इदं धात्रे एव मयेपि
 विधात्रे नमः प्रतिदिशं वायवेः प्रतिदिशं दिग्भ्यः इडा यधर्मता जायवर्क्य इदं व इष्टान्यो
 धन्यं तदये वायव्या वायवे ब्रह्मणे अंतर्दिक्षाय सुयीय उत्तरविष्णवे भ्यो देवेभ्यो नमः विष्णवे भ्यो भू
 तेभ्यो नमः भूतानां यतये नमः तत इति णो प्राचीना वीति पितृभ्यः स्वधानमः इदं पितृभ्यः

१८ धनं तदये १० प्राचीं दिशे

५ विधात्रे ६ वायवे ०

१३ उदिक्षौ ० २२ सुयी १४ इडा य ०

८ वायव्यं विष्णवे २१ अंतर्दिक्षाय ४ धात्रे

१७ इदं वे २८ २६ धनयनये १० ब्रह्मणे १ वायव ११ इति

१८ वायवे

२५ उयसे

३ पृथिव्यै

१५ धर्मरा

१८ पृथिव्यै

२६ विष्णवे

२ अग्नये

१ स्वधाभ्यो

२३ विष्णवे

१ यज्ञे

२ भ्यः

२३ अग्नये

१ वायवे

जलक्षरीः अयं कातायः यलः योराण
 अस्वधाशक्तौ नेत्येके पात्रे प्रहृत्य वा
 यवो यस्मै तत्र इति निनयेत् इदं यस्म
 ण अथ वा देवताभ्यः पितृभ्यश्चैत्यने
 नैव वदो सकृद्भुत्वाते नैव ममो ब
 लिस्तेनैव पितृयज्ञ इत्येके आचार्ये

वृक्षणे चातदिलायसूयोपवयथाक्रमं विष्टेभ्यश्चैव देवेभ्यो विष्टभूतेभ्य एव च उग्रसेभ्यस्तथा
 येदद्याच्चौत्तरानस्ततः स्वधानमश्नित्वा पितृभ्यश्चापि दत्तल्लो कत्वा यस्वयं वा यथा यस्मै तत्रैव
 नेजनं ततस्तोयमपाहयत्तेषां नाम्नासि येद्वीतिवीति विष्टमपुण्ये येवं होममुक्ताव लौविशेभ्यः
 क्रुः तच्छेषमाणिकेष्टयोर्जन्याः सियेततः हारेधानुविधातुं प्रसभ्ये च त्रस्तणः सियेत इन्द्राय
 धर्मराजाय वरुणाय सद्यं देवे प्राच्यादिषु बुधो रधा इत शो र्षस्मिन् किं पृथ्वीलि प्रागुत्तरे च दिग्भागे
 धन्वंतरि बालिं विदुः वायवे वापवेति स्रसंस्तासु ततो दिशं वृक्षणे चातदिलायमानवे च लिप
 द्दलिं विष्टेरेवान्विष्टभूतांस्ततो विष्टयतीत्यित् न यत्मा एंच समुद्रिष्टवलिं दद्यात्तरेष्वर का
 तीये सूत्रेपीदमेव च लिहुरां किंचिच्चूनं तेन प्रदेपीदमेव तत्र स्वाहाकारेण मस्कारे मंत्रः प्रदे
 विधीयते इति भारती कृते होमस्वाहा प्रष्टे व लौ नमः प्रष्टः इति स्मृति कौमुदी तत्र नमस्कारेणे मंत्रे
 णो न्येन द्विरोधात् तत्र बालि रानं मंत्रं सौमंत्रः गृहे देष्टे शुक्रार्थे अग्नेयश्चाशु अथ च योगः द
 र्भहस्तः आवस्यत्कृत्स्नप्राणानामस्याना यस्या वा देशे कालौ स्रत्वा पंच सूनाय नुत्तये परमेश्वरी
 तथैवेष्टे देवं करिष्ये इति संकल्प्य कुंडं हस्तस्यं द्रिलं वा संमं योय लिप्यो लिख्या गुह्यानामि
 काभ्यां स्रष्टुं द्रव्याभ्युत्थ लौकिकार्ति संस्थाप्या गये नमः सुखं यः सर्व देवानो हव्यमुक्त्व
 मुक्तया पितृणां च नमस्तस्मै विष्टवे वावकात्मने इति संकल्प्य पयस्य गृहात्त्रेन तं द्रुलौ एज्य
 स्तुतैर्कलेर्कलेर्कीकुंयीत् तद्व्यमग्नौ निधायो दास्याभ्युत्थ हस्तैश्च तं हतं जुहुयात् आहु
 तीं द्वादशपर्वपरिकादी मलकमात्रा वा यथा अग्नये नमः इदमग्नये नमः इति त्यागः एवं स
 न्दपि वायवे सूर्योयः अनापतेये अमरे इति स्रष्टु इति प्राकल होमः ॥ अथ यो गणः वृक्षणे

३३०॥ तं भूः स्वाहेति विप्रयोगेन मोनम इति स्वयं जुहुयात् एवं ब्रह्माः समस्तान् ततो देवकृतस्त्वेन सोऽप्यजनमसि स्वा
 हेति विप्रयोगेन मोनम इति स्वयं होमः तत्र नमस्त्यागै वैदिकवाधात् अग्नये इदं एवं ब्रह्म ततो यमायस्त्रिष्टुतेव भू
 मो विप्रयोगे देवेभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो नमः नमश्चित्भ्यो नम इति दक्षिणे पेशाने यत्नैततः सर्वेभ्यो एतैरेकः चंडालादिभ्यो
 वायवेभ्यश्च दक्षिणे धर्मराजचित्रगुप्ताभ्यां दद्यादिति मुक्तं ततः शेषां माताभ्यां गृह्णांगणे प्रोक्ष्य दौश्वानौ प्रणम्य शवलो वैवस्व
 तकुहोऽवो ताभ्यां पिंडं प्रदास्यामि स्थाना मे तावत्सिं सको अर्घ्यानम इति दद्यात् पुनरादाय ऐंद्रवारुणा वायव्याः सौम्या वैने
 श्रीतास्तथा वायव्याः अतिगृह्णंतु भूमौ पिंडं मयार्पितमिति काकवलिदत्त्वा इदं चायसेभ्यः इत्युक्ता पुनरादाय विष्णुपुराणेनै
 मंत्रैर्वलीन दद्यात् यथा देवामनुभ्याः यशोवयोऽसि सिद्धाः सयत्नारग हैत्यसेयाः प्रेताः पिशुनवास्तवचः समस्तान् देवान् मिच्छेति
 मया प्रहृतं इदं देवादिभ्यः पियो लिकाः कीटघंतं गकाद्यां बुभुक्षिताः कर्मनिबद्धवद्धाः प्रयंतु ते तन्निमित्तं मया जंतोभ्यो विसृष्टं
 सास्व नो भवंतु इदं पिपीलिकादिभ्यः प्रेयान्माता नयितान् वंधुनै वा न सिद्धिर्न तया नमस्ति तत्सयेन भुवि दत्तमेतत्ते
 यंतु तन्निमित्तं मुहिता भवंतु इदं सर्वेभ्यः भूतानि सर्वाणि तया नमेतदतदहं च विष्णुर्न पतो न्यदपि स्ति तस्मादहं भूतानि
 भूतनिकाय भूतमसं प्रयच्छामि मवायतेषां इदं भूतेभ्यः चतुर्दशैः भूतगणैः य एष तत्र स्थिता येऽपि लभत सद्याः तस्मै
 धीमं हि मया विसृष्टं ते कामिदं ते मुहिता भवतु इदं भूतगणैः इत्युच्चार्य नये दद्यादप्युज्ज्वलं प्रदीपं मयैव चितः भुवि शु
 तोषकाय गृहीत्वा सर्वेभ्यो यतः प्रचंडालविहंगानां भुवि दद्यात् ततो नरः प्रेचा न्येषति ताः केचिदपुत्रा भुवि मानवाः त
 तो गोरोहमात्रं वै कालं तिष्ठेद्गृह्णांगण इति तत कुम्भादिपतितया यतो गिश्च यवादिभ्यो दद्यादिति नागदेवादि के हरि
 हरभाष्ये च तदेतद्वै प्रदेवं हि जानां यद्यपि तां यथा तस्यैतया पिशुनाणां दिवै च न तु सायां यंच यज्ञमात्रोक्तैः वै प्र
 देवविधमावात् तदहमहं न पारिते जमदग्निः वै प्रदेवं तया रात्रौ कुर्वाहं लिनृतिं तथा महतः यंच यज्ञां स्तुति
 वै वेत्याह धर्मवित् तेन रात्रौ प्रदेवः यंच यज्ञमिच्छन्त्या न्नश्न इत्येति संज्ञेयः अथ नित्याश्च हं ततश्च यदकार्यं न वा

वै

न्यस्तताञ्च जातवन्तेऽष्टे तु यंचातेः यथाहांगिराः ऋडे अवर्षेऽस्तुनेतुमतेः ऋद्धिस्तुयंचमिः अत ऊर्ध्वमतेऽष्टे
 द्वादशाहो विधीयते षड्वर्षे तमतीतौ षष्टः संविद्यते यदिसासिकं तु भवेत्तौ चमित्यंतिरसमाधितं तेन नूतभावे निरु
 णेऽष्टे मते अवर्षोर्ध्वे द्वादशाह सतादोर्ध्वमासः यतु अ नूतभायिः ऋडस्त्विति संखाने वोदशाब्दे धर्मासा शौचं
 तत्सगुणसंख्यं इपरं कृतोद्वाहेतु सर्वत्र वदय्यागपिमासः यत्तु ल्यं वयसिर्वेषामिति व्याघ्रोक्ते ऋडे नूनाशौचं
 न द्वालिण्यपरं अन्यदेशे प्रागुक्तौर्ध्ववर्षे न्याजः तुल्यवयसि सर्वेषामित्येतद्दिशो धाष्ट्र्यविज्ञानाद्यंगिरसा
 दीनिनाहर्हव्यानीति विज्ञाने ष्वरमदनपारिजातादयः द्वादशाब्दमध्ये विवाहाभावे त्रिरात्रं जन्मत्वे मासः संधिः
 विवाहाभावे षष्ठ्यपरं मदनपारिजातादयः कन्यानां तु चौलात्मा कस्तौ हानं अचूनां तु चायां सद्यः शौचं वि
 धीयत इत्यापहं बोक्तेः इदं त्रिषु कथमध्येः चौलोत्तरं वाग्दानात्प्रागेकाहः अविशेषेण वर्णनामर्वाक्ते स्कार
 कर्मणा त्रिंशच्चानुभवेऽष्टुद्धिः कन्यास्वर्णाविधायत इत्यंगिरसात्रिंशद्विषयेऽहो विधात् अतस्त्वदत्तकन्यासित्युक्ते
 ष्च इदं त्रिषु कथमध्ये अग्रजानां स्त्रीणां त्रिषु कथी विज्ञायते इति वसिष्ठोक्तेः गौडास्त्विदं वाग्दानोत्तरं अग्रजा
 नां तस्यास्त्रीणां सार्धं द्यं सप्तयोरुषा मितिकौर्ध्वे रित्याहुः वाग्दानोत्तरं प्राविवाहा नूतौ भर्तृकुले पितृकुले च
 सप्तपुरुषेष्ववधि त्रिंशच्च अचारिष्वर्ध्वे प्रजातुपानैव अतिपाहिता असेस्तुता तु सौतेया त्रिंशच्च सुभयेस्तुतमिति
 मयीच्युक्तेः अथासेस्तुते ऋडे मते विशेषाः माधवीये ब्राह्मे स्त्रीणां तु यतितो गर्भः सुद्यो जातो मतो यवा अ
 जातदेतो मसेवी मतः स्रष्टि गतैर्वर्हिः वस्त्राद्यैर्भूषितं कृत्या निहिते तैस्तुका सवत् खनेत्वा शनकैर्भनौ सद्यः
 शौचं विधीयते विष्कः अनिवृत्ते दशाहेतु यंचत्वेयदि गच्छति सद्यः एव विष्कः स्यान्न घेते नोदकः क्रियाः य
 मः ऊनद्विगार्धिकं घेतं घताहं निरखने द्यातेः तेन नामः पूर्व खननमेव तदर्थं वधीत्रयात् पूर्वचौलाभावे तुदक

तिचेदिति ज्ञात्मादित्याहुः आगीराः न श्रोचंस्तुतकैपुंसः संसर्गचेत्ताच्छेति राजसुजाशुचिज्ञेयं तच्च पृथग्वि
 द्यते संसर्गमैश्वर्यं शयनासनादिकमिति माधवः स्यादिति गौडाः तन्न संसर्गस्तुतिकायास्तत्त्वानमेव विधीयत
 इत्यंगिरसोक्तः एवकाराद्वास्तव्यं न होषः व्यासः प्रथमेदिवसेष्येदं प्रथमेव सर्वदा विद्येतेषु न कुर्वीतस्तु
 तकं पुत्रं जन्मनी अत्र विशेषः अस्मिन् जातिचक्रागुक्तं प्रयोगादेतात्तेतुमुं प्रसवदशाहः कन्याप्रसवे तु त्र
 हः स्त्रीन-मनीसयिंदं प्रसवदकप्रज्ञात्वाच्छुचि स्त्रीषु त्रिपुरुषं सौम्यं सयिंदं त्वं द्विजो जमा इत्यादि स्मृतेरित्याहुः गौ
 डास्तु वाग्दानोत्तरं कानीन कन्याविषये चैतदित्याहुः अथ न ता श्रोचं हारीतः जातमते न तज्जाते वा सयिं
 नांदशाहं नालवच्छेदोर्ध्वं न ते इत्यर्थः नाद्रांश्चिन्नाया माशेवं मितिते नैकोक्तेः नालच्छेदात् पूर्वमातुर्नीत्यर्थ
 तेति शुद्धितत्त्वो नालच्छेदात् पूर्वमौतुवृत्तमनुः जीवजातौ पदितौ मृतस्तु कएव तु स्तनकं सकलं मातुः पि
 तृणां त्रिरात्रं कं शवनिमित्तं स्नानमात्रं धातुमकरणात् सद्यः शौचमिति शंखोक्तेः नामकरणं चैलंबत्रलो
 पलसर्पमिति मेधातिथिहरदत्तगौडादयः नेति माधवादयः नामोत्तरं दंतोत्पत्तेः याकदा हे सति सयिं जातम
 तः बाह्यास्नानमात्रं आदंतजन्मः तः सद्य इति याज्ञवल्क्योक्तेः दंतोर्ध्वं त्रिवर्षात्प्राक् च जन्मवेतः अत्रानिरावेत्
 त इति माधवः त्रिवर्षात्प्राग्धुं वा सच्छेदं अह एव अष्टोर्ध्वं च छेदयेत् अहः इदं सयिं जातं पित्रोस्तदंशाहोर्ध्वं मते
 कालं सर्वत्रात्राचं बालानां जेतदंतानां त्रिरात्रेण शुद्धि रिति कश्यपोक्तः वैजिकादमसंवेधादनुहंध्याहयं अहमि
 ति मन्त्रेणैव निमित्तात्तं राभाधावाहयः शुचितत्वाद्देवगौडाहोऽतत्रिरात्रं श्रुदयं द्विजानां त्वजातदंतैकाहः
 जातदंतैरिति अत्राजानदंतमदंतोपि त्रैकाहमिष्यते हितजा जेतत्रात्रं स्याद्यदि स्यातां तु निगुणोऽति कौमीन अह
 रानांतु कन्यानां तस्यावैश्व इजस्मनामिति अहो नुवन्तौ शंखोक्तेः त्रिरात्रं तु भवेत् छेदं राभासि विधि शोभते इति मा

मे हस्तुदमौस्तिलैः शुक्लैः प्राचीनीवीतिनात्रथा वार्षिकं रक्तं तु न भवत्येव सपिंडनाभावेपितृत्वाभावान् दिवो
 हसीये अत्रतेनिधनं प्राप्तेर्विप्रादौ ऋद्धं जातिवत्क्रियाः सर्वाः समुत्तिष्ठाः सपिंडीकरणं विना उदकं पि
 ङ्गानं वक्तुं च देविधीयते अचुटं कं न्यानां पितृविकल्पः । स्त्रीणां चैके प्रजावामिति गोतमोक्तेः अथ ऋ
 दस्यात्तात्याशौ च तत्र मनुः पराशरौ तमाथैः ऋद्धो मासेन शुभ्यती मासमात्रं मृतं मासवत्कालं त्रिंश
 दिनानि ऋद्धस्य तदर्थं न्यायवर्तिमश्नति मंचयसादिपरसंस्काराणां च दशाहमाह अंगिराह सर्वेषामेव
 णीनां सृज्जैः सतकेतया दशाहं ऋद्धिरेतेषां मिति श्रुता तयो ब्रवीदित्याह ऋद्धित्वेदेव लोपि आशौ च
 वेदशरात्रंतु सर्वेषां मयदेविदुः निधने प्रसवे यशंतः कर्माणाः स्यात् अत्यंततां कृतस्य कर्म हानौ पिंडावतो
 विप्रपरिचर्यापरं ऋद्धशरात्रमिति हारलताकारः यमुहस्तः सद्यः शौचं तथैकहस्त्यहरं नृत्तुरहस्त्या
 या षट्दशहस्त्या हस्त्या पक्षो मासस्तथैव च मराणां तंतथावी न्यदशपक्षास्तु सतके इति अत्र मराणां
 तस्तुतकादेभिर्न सद्यः शौचादिषु हंतं माया चरादिपरं अन्येष्वमीमस्य गेहे भाग्यी स्यात्तमनित्यशः
 आशौ च सर्वकार्येषु देहे भवति सर्वदेति ब्राह्मणे व्यवस्थेत्यपराकीदः यः तत्र चिवाहोत्रं सर्वत्र ऋद्ध
 देपणीशौचं विवाहाभावेपि निर्गुणानां ऋद्धं मास इति गौरवाः सगुणानां विवाहा संभावे षोडश
 व्याधौ मास इत्यपराकः अत्रापदनाय द्विषया ज्ञानवदगुणपरो हे शोभेदाह व्यावस्थान्ति दसी हीनां तु
 स्वाभ्याशौचमेव दासीनां सखसर्वे वैयस्यवर्गीस्य वा भवेत् तद्व्याभवे ह्यौ वंदास्या प्रासस्वस्तकमित्य
 गिरहोक्तेः प्रीता तपः तदाश्रितस्य हृत्यादिति तं हृतमाश्रित इत्यर्थः अन्येषां तु ङ्गोजकाहीनां सृज्जै
 नां च प्रति लोमास्वस्त्य शौचं ऋद्धाणां तु सधमीणाः सर्वयद्यसंज्ञाः स्यता इति मनुक्तेः अपर्धसंज्ञा व्यभि
 चारजाः शौचा शौचे प्रकुर्वीत न ऋद्धं नृत्तुं स केव इति ऋद्धित्वे ब्राह्मणं चैव्यो हीनां च शौचकेव

विवक्ष्यः जातदंतस्य वा ऊरुनीमिवाधिकते सतीति मरुक्तेः चूडोत्तरं त्वरितवानं त्रिवद्यात्मा गुरुं वानियतमेव तूष्णीमे
बोदकं ऊरुनीमिवाधिकते सतीति मरुक्तेः चूडोत्तरं त्वरितवानं त्रिवद्यात्मा गुरुं वानियतमेव तूष्णीमे
उद्देश्येति विवक्ष्य उक्तः चूडोत्तरं दृष्टव्यं अथिक्कायीः अहं कृतानां भूमीपिंडाद्यात्संस्कृतानां ऊशेष्टिप्रचेतसो
क्तेः द्वादशाहसरादवीकृष्यो गं सरणो सति सपिंडीकरणं न ह्याहे कोदिष्टानि कारयेदिति हरदत्तधृतदेवलोक्तेः अ
दृष्टादित्य नृपशृङ्गपरं महीचिः येन पिंडं बहिर्दद्याद्भूमिं त्रीविवर्जितं एतदसंस्कृतपरमिति विज्ञानेऽप्यरः त्रिरात्रे
शपिंडा नारयारस्वरः प्रथमे हि वसेदेयास्तुयः पिंडाः समाहितेः द्वितीये वतुरोदद्यादस्थिं संचतया त्रीस्तदद्यात्तृती
ये त्रिवर्षादि लाजयेत्ततः आस्थिं संचयने संस्कृते एव नान्यत्र अत्र देवयासिकरुद्धे क्तिवानिर्वधे विशेषः गरुडोऽपि
पुत्रादंतं जघान नाह्वालः स्याद्या च लाशिरवः कथ्यते सर्वशस्त्रेषु कुमारो मौं निबध्नात तद्यागर्भेन हे क्रियाना
स्ति वाधं देयां प्रिशो मते परचपाय संस्तीरं दद्याद्दालविषं त्रितः एकादश द्वादशाह वयोत्सर्गविधिं विना तत्र यत्र प्र
मीयते बालस्तत्र प्रायः प्रदीयते किंचित्प्रमाणं वयसं स कृत्या न्नं यथाविधि भक्षं भोज्यं वदात च्यंतया च सरवभाहिक
तद्वस्त्राणि बदेयानि सोपानानि तत्समे ऊमायाणां बबौलानां भोजनं वस्त्रं च न्येयं यद्यप्यजीवते बालस्तत्तद्विप्राय
दीयते तथा भूमिनिक्षेपणं वले आवर्षं दूषमाशिशं ततः परं रवगश्रेष्ठे देहाहो यथाविधिः अचूडेऽर्धं खनना
भावाद्यीमावर्षं दूषमिति प्रागधिकृतं चूडस्थतन्निवर्त्य माशिरवमिति चूडकर्मणि संजाते विपत्तिस्तु यदा भवेत्
सूनकांते प्रकर्तव्यं वयस्योत्सर्जनं तथा तत्र हारः प्रकर्तव्य उदकं तत्र निश्चितं आहुनिषोडशापि स्युः सपिंडीकरणं
विना इदं पंचवर्षी त्रयं जन्मतः पंचवर्षीणि भूरे दंतमसंस्कृतं पंचवर्षीधिके काले विषति यदि जायते वयोत्सर्गादि
कं कर्म कर्तव्यमुदकं ततः अह न्यहनि संप्राप्ते कुर्वीत आहुनिषोडश पायसेन गुरेने वपिं दृष्टाय प्रा कर्म उक्तं
कुंभप्रदानं च पददानानि यानि च दीयन्तानां दियत्किंचित्यं ववर्षीधिके सदा कर्तव्यं तुरगश्रेष्ठं पुत्रतावीकृष्येन च

सप्ततौ स्त्रीजन्मानिसपिण्डस्य सोऽहकश्च अहंकारश्चिः स्त्रीसुत्रियुक्तं सेयं सपिण्डं त्वं हि ज्ञोतुमाः वयिष्ठः अत्र ज्ञानो नु स्त्री
 एणं त्रियुक्तं विज्ञायते इह मां शो वमोरसस्यैव दत्तकश्चेकादशयुत्राणं जननमरणो राह्योः पित्रोस्त्रिरात्रमेव
 तद्वत्कल्पतिकौमुद्यां ब्रह्मे श्रीरसोपदिनो युत्र कल्पवायुत्रिकासतः विद्यते मन्त्रते मां नु विज्ञेयाः दत्तकप्रसव्यं
 दत्तः कृत्रिमः कीर्तएव चेत्पुत्रस्य एकादशयुत्राणं चावंप्रमात्रक राह्यतो आहूदिरासवत्सर्वेते मां नुर्वेति नि
 त्यशः सप्तके सप्तके वापित अहं शो च त्वभाणिनः शुद्धितत्वेप्येव एवं जनकस्यापि वैदिकादभिसंबंधादनुसंध्या
 दहं अहमिति मन्त्रैः एवं जनकस्यापि एवं जनकपालकपितृमातृतौ दत्तकानां अहमेव अथ च अहो विप्र
 परः श्रुत्वाणां त्वत्र द्वादशाहः यत्र त्रिरात्रं विप्राणां मां शो चं संप्रदृश्यते तत्र ऋदे द्वादशाहं घनानवत्तत्र वैश्ययो रि
 ति अथ ऋणोक्तैः रिति मदनपालः यत्र वर्णविशेषानुयायनेन त्रिरात्रं यथा सोऽहके दत्तकहौ च तत्र द्वादशाहः
 ऋदेः न तु वयो वयो वमस्यानि मित्रे तुल्यं वयसि सर्वेषामति कृतेत थैव वेति व्यामपादोक्तैः अथ ऋगादिब
 चनानि शिष्यविद्यानां आदत्तव्यानीति विज्ञाने ऋगादयः देशभेदाद्वावस्थिति मदनपालः एवमभिचाणानां
 स्त्रीणां दत्तकालीनां च प्रसवे मरणोऽर्वापरमर्त्रीः पित्रोः अत्रिरात्रं तथा वत्रिरात्रानुदत्तौ विल्लः अनोरसेषु पुत्रे
 युजातेषु च मतेषु च परपत्नीसु भार्यासु प्रसूतासु मतासु च मरीचिः सप्तके सप्तके चैव त्रिरात्रं परपत्नयोः ॥
 एकाहस्य सपिण्डानां त्रिरात्रं यत्र वैपितुः यत्र यासां च त्वयः अनोरसेषु पुत्रेषु भार्या प्रसूतासु चेत्यहो रा
 त्रमाह तत्सपिण्डपरं विदेशपरं वा परपत्नीसताः दत्तकादयः वेहस्यति अन्याभिते सुपरपत्नीसतेषु
 वामृतेषु कृत्य शुद्धोऽत्र त्रिरात्रेण द्विजोत्तमः माधवीयेतारीतः परपत्नीसु भार्यासु पुत्रेषु कृतकेषु च भर्तृ
 पित्रोस्त्रिरात्रं स्यादेकाहस्य सपिण्डतः ऋदेतु द्वादशरात्रं प्रागुक्तं परपत्नीस्य संगृहीता परपत्नी इदं सव
 णेन दीनवर्णसु तु आशौचाभावः आशौचं तु त्रिरात्रं स्यात्सवर्णेषु निश्चितमिति ब्राह्मणेनैव पूर्वपर

लंमलायकषेणायंमत्रपुरीषवशौ चमात्रमिति विज्ञाने श्वर तत्रस्तकेमात्तवर्जमस्य श्रुत्वा सतकेस्तिकावर्जस्य
 श्रौतनिधिं धत्ते इत्यंगिरसोक्तेः पितुरपि स्नानार्थं माताश्रुद्येदशा हेनस्त्रानाश्रुद्यश्रुने पितुर्विस्तृतेः श्रावितुदेवलः स्वा
 श्रौचकालाद्विज्ञेयं स्पर्शनं तु त्रिभागतः रुदमन्त्येष्टाण्यौ चेतुःश्रंगिराः दशावादि त्रिभागेन कृते संचयने क्रमात् श्रा
 स्पर्शनमिच्छेति वृणानां तत्त्वदर्शिनः इदकलौ निधिं दुः श्रुत्वा संचयनादुद्धीमं गस्य श्रुनमेव चति होमादावादि पुराणे कलि
 वर्त्येष्टकैः स्तिकायास्तदशा हएव स्तिकासर्ववर्णेषु दशात्रेण श्रुध्यति अतौ चन यश्च कशौ चं सर्ववर्णेषु यं विधि
 तिश्च सोक्तेः यत्तु ब्राह्मे ब्राह्मणी हा त्रिषावैश्याश्च स्तिका दशाभिर्दिनेः गतैः ऋद्धा च सस्य श्रात्रयो दशाभिरेव चति तद
 त्पश्चेदपत् कर्माहं तां ताहयैरीनसिः स्तिकां पुत्रवतीं विंशतिरात्रेण कर्मणि कारयेन्मासैनस्त्वा जननी एतच्च विंश
 तिरात्रमाशौ चोत्तरं ज्ञेयं अथ यामासश्रौचसर्पिर्दानां माघौ च मध्ये तथाः कर्माहं नेत्यनौ विन्यात् दशात्रपय्यति
 विधिवेययोश्च ऋते ऋद्धे द्वादशाह विधीयता यदुद्धीतमतीतायः ऋद्धः संम्रियत यद्दिमासिकं तु सर्वेष्टौ वमित्यागिरस
 मासिते मधातिथिरपि श्रागपमासि श्रुः ज्ञेयं तौ न्येः स्त्रयोदशाल इति मेविषोदशा द्वा न्यनिवृत्तिमाह स्तेमा
 मय्यष्टमाहर्धमासिको च श्रुद्धिः ऊर्ध्वतुषट्प्रावर्षभ्यः श्रुद्धिश्च द्वा मासिका कीति कृतेः अष्टवर्षस्य मास इत्यन्य
 श्रौक्तमित्याह अपराकेशं एव स्तु विद्याह मावेष्टोदशवर्षेष्टमासमाह अनूटभार्याः ऋद्धस्तुष्टोदशाह माता न्यरं
 मृत्युं समधिगच्छेत्तस्मात्तस्यापि बोधवाः श्रुद्धिं समधिगच्छेति नात्र कार्यविचारणेति यत्तु मदमनयारिजातेहा
 रेतः आमो जीवन्धनादिषुः तत्रिषु अधर्म्युर्गहात् आप्तोदगतद्वैश्यः ऋद्धेव स्त्रुदयगदिति तत्रापि वस्तुद्वयं दृश्यं
 अयस्तत्तत्र विदुः ऋद्धिं जीनां मेस्तोस्तके कस्तके निदशाह पत्न्यौ च यं नयाश्रवस्तुर्थं विष्णुं ध्याति अहं हृदयिनः
 स्तोदका इत्यर्थः आग्निः पुराणेण्यिदं तातु सर्वेष्टा गोत्रनः सप्तयोरुषी समानोदकभावश्च निवृत्तेता चतुर्दशात् ज
 न्मनामस्ततिरेके कस्तके रंगो च श्रुच्यते तस्मान्नोदकानां तु अहो गेपत्रा नासहः स्तुतः यमो गयारिजाते अग्नि

स

त्याहमभगवान् यमः भ्रातृभगि-योः परस्परं पतिणी परस्परं मृतौ त भगि-योः पतिणी भवेदिति वास्ता
 त् यदपि तौ चेवं प्रिण्णोक्तं चेतेष्वप्येमाताह दुहितुस्तु तौ त्रियत्तिकस्य पाज्यस्वस्तीये मुत्रिरात्रं हि
 तसमश्रुचिः सोदकस्तुभयत्र पतिण्याशो वमत्विगुहितस्तु सहाध्यायवंधुत्रयोते वा सश्वे श्रुमित्रश्व-
 श्रुरभगिनीकाभागिनेव प्रययाणे मातामह्यावपित्रोः स्वसदिचवित्तौ मातुले मातुला-यां वा श्रोतृज्यौति ई
 वस्वविषयन्यतौ गतामनाशेचनक्षेत्रिष्योपाध्याम्यवे धुत्रयगुहृतनयाचार्यतापीसगोत्रानुचानश्रोत्रियेषु स
 गहपरमृतौ मातुलेचैकरात्रं रात्रिं सत्रं ह्यचातिपथ्ये तु कथमपि स्वल्पसंबंधयुक्ते स्नानं कशोपुतेत्यादिमा
 पिसकनं सर्ववर्णेषु तुल्यं अत्र मूलं माधावीयेमिताहारायं वसेयं दौहित्रभागिने ययोरद्वयोः पतिणी ॥
 ऊटयोस्त्रिरात्रं सांस्थितौ पतिणी रात्रिदोहित्रे भनीस्तुते संस्कृते तु त्रिरात्रं स्यादिति धर्मो व्यवस्थित इति वृद्धे म
 नूक्तेः संस्कृते दाहेनेति गौडाः तत्र विशेषवैयर्थ्यात् यत्रैकत्र मातुलाहौ पतिण्येकाहाबुक्ते तत्र सन्निधिवि-
 दिशाभ्यां व्यवस्था श्रोत्रियेष्वगृहे मृतौ त्रिरात्रं श्रोत्रियेषु यमसंयन्ने त्रिरात्रं यश्रुचिर्भवदिति स्थितेः एकाग्रा-
 मस्थित्वेकाहाः वंस्तत्र यमसंयन्नेमिताहाराया आत्मपितृसहः पुत्री-श्रुतमातृसहः सताः श्रातृमातुलपु-
 त्राश्वविज्ञेया आत्मवांधवाः पितृपितृसहः पुत्रापितृमीर्हसहः सताः पितृमीमातुलपुत्राश्वविज्ञेयाः
 पितृवांधवाः मातुः पितृसहपुत्रमातृमीतुलपुत्राश्वविद्यामातृवांधवाः पित्रुमित्रसहः अत्र पतिणी गोत्रस्तु स-
 मानोदकानां अहोगोत्रजानामहः सूरतं वं मातृवंधोगुरौ मित्रे मंडलाधिपत्रौ तथेति जावालौक्ते मातृवंधुक्ते का
 हमाहः यतु माधवीये प्रचेताः मातृसहसामातुलयोः श्वश्रुश्वश्रुरयोर्गुरौः मते चार्त्विजि याज्ञे च त्रिरात्रेण विष्णु
 धर्मातेतस्त्वगहमृतौ सोमं धुयो अयत्र तु वृद्धमनुः पित्रोस्वसदि तद्वच्च पतिणी ह्यये निशं श्वश्रुरयोः सत्रे धौ
 त्रिरात्रं असंनिधौ पतिणी पतिश्रवदे एकसत्रं श्रीलक्ष्मणे पितृहोमकाहः देशांतरे स्नानं अचार्यपत्नीपुत्रोपाध्याय

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

४० यस्य विशेषतः यत्तु हस्यति: दिंबाहवे विना तेन वायराद्भुत्त्वहते त्रि एत्र रास्तावधो हते सद्यः शौचमन्यत्र त्रिरात्र
तत्रैव व्याघ्रः हतेनास्मि यते यस्तु तस्या शौचमवेद्विधा आसक्ताहा त्रिरात्रेण दशरात्रमलः परा शस्त्राघाने अहा हर्षये
दिकाश्रित्य मीयते आशौचं प्राकृतं तत्र सर्ववर्णो ज्ञानिन्यशः शस्त्राघाने हतं विन शवस्य श्रीनिहारे चत इह वासे तद
त्राशने च शवजातीयं यद्यपि तद्गृहवाहमात्रे अह-उभयाभावे एकाहः भूतिग्नहे ए निहरे मासः विजातीय निहारे
शवजातीयं भूतिग्नहे द्विगुणं अर्धहिसं सोदक निहारे णे शवालंकारेण ज्ञानतः कथं यादः अज्ञानादयवा
सः अनाद्यसवर्ण निहारेण विद्वाने चानंतयलं स्नानमात्रेण शुद्धिः बोहावैव गिराताव सद्यः स्नात्वा विष्णुधर्मात्प
रार्कवद्वयराशयोक्तेः मातुलत्वादि संवंधे स्नेहे वा त्रिरात्रं गोतमव्याख्यायां वद्वानिः सूतकादिगुणं प्रावं प्रावादिगु
णमात्रेण आर्त्तवादिगुणं सति हतोपि शवदहकः अनुगमने तु संधिर्ने होषः अशंधिर्ने तु समर्णे स्नानं यत्ताशने य
क्षिणि च उत्तमे स्नानमात्रं रोदने तु ऋडे स्य श्री विना सं च यनत्यर्व मेकाह ऊर्ध्वसंयोतिरिति साधवः शुद्धितत्वे परस्व
आस्थि सं च यनाहर्ध्वं मासं यावच्चि जायेत यः दिवसे नैव शुभं तिवा स सा सा जनेन च सजाते दिवसे नैव अहं हाहा
त्रिष्वैश्ययोः संधिराज्ञान दोषः मिताहारायां पारस्कारमतस्य बांधवैः सार्धं कृत्वा तु परिदेवतं वर्तते ते ह होत्रा च दान
आह्वानिकमि च तिसर्वत्रैकरात्रमाह आशौच्यं नृभक्षणे त्वज्ञानेन जरणादधि ज्ञानजः ऋडस्य स्नानमात्रं अग्रहा
साशौचं तत्र हहास्यत्य जस्य हासस्य हसस्यिदं मतो हाने मात्रात्वा मि कामे स्थि यत्वं भक्तहासस्य अहोर्ध्वसद्यः
स्य शो गभं हासो भक्तहासस्य हास्ये चिदिति मिताहारायां हत्यंत रात मृत्यु कर्मकराः ऋडाहासाहासस्यैव च स्ना
ने शरीरं संस्कारे गृहकर्म एव दधि तादृति प्रातातयोक्तैः अत्रैव दत्तादि त्रयोदश स्नानं स्ना म्याशौचसमसंख्यादिनो
ध्वं स्वस्य यासाद्याशौधे सत्य विस्वामि कार्ये लक्ष्यता हासंति वा सि न्तकाः शिष्याश्चैकत्र वासिनः स्वामिनुत्येन शुभ्योते
मतस्तु जके इति वदस्यति हतेः स्वस्यावसा र्थं कार्ये मासा द्याशौचं सर्वव्यामस्यैव एवं द्यास्या अपि यस्तु तौतस्याः स्ना
मितौ कार्ये पि मासमात्रं हासी हासप्रमर्शवैयस्यवर्णयो भवेत् तद्गुणस्य भवेद्यौ च हास्यामासस्तु सतकमि त्यंगिरसा
क्तैः अदृशोताप्रयित्वा मिश्रो च हासाद्याः स्वस्यामासा मुक्तमैरुयो योः सुमी सतो हासी यतीवे त्स्वप्रयतामि यान्

मातुलश्चश्वरश्चश्वरश्चयसहाध्यापिशिष्येष्टोर्कर्ममितिमाधवीयेविकृतैःहरदत्तोयेवमाह श्वश्वर्यःशालकः८
 गौतमश्चयेवं तदुक्तंछन्दोगात् एकाग्रताभगी-चौष्टेयेयितामहयोस्तथा यस्मतामहयोश्चैवभगी-चौतत्तज्जाश्रयाः
 मातुलाःस्वस्यपित्रोश्चप-त्राश्चैवांप्रजाश्वया मातरश्चेतिसर्वेषुयाज्ञेगिस्त्वगहैचहं एवश्वश्वरमातदौदित्रविषदि
 स्मृतयेयितामाहीचयितामहश्चेत्येकशेषःयत्तुवद्धमनुः भगी-यांसंरस्तुतायांतुभ्यातयेयिस्त्वसंस्तुते मित्रेजा मातरि
 चेतैदौहित्रेभगीनीसते शालकेतसुतेचैवसयःस्त्राजेन शुध्यतिऽतस्तुत्रादेप्रांतदेशालकस्तज्जामात्रोःसदेशेज्ञेयं
 विस्तुः अस्मिन्देशेचवेप्रममिस्तेएकतोत्रंप्रधानगहमस्तौतु त्रिरात्रामितिमाधवः शुद्धितत्वेवह-चनुः श्वश्वर्यइयति
 ताश्रंतामृतप्रेक्षितेमंदिरे द्विजेत्युषलक्षणंसंबुद्धिवाशौचंनैतत्रप्रवक्ष्यामिमनुनामाश्रितंपुरा दशरात्राष्टानिमति
 मासाष्टैःदेभवेष्टुचिः द्वाभ्यांतुपतितेगेहमंत्येमासचतुष्टयात् अत्यंतैवर्जयद्गहमित्येवंमनुरववीन अंत्योह्यैः
 अंत्योभःश्वयाकइतिवावस्यतिःमनुः द्विजस्यमरणेवेप्रमपिशुध्यतिदितत्रयात् सवर्तैःगहशुद्धिःप्रवक्ष्यामिः
 अंतःस्थशवदधिते प्रोक्तस्यम-मयभादंसिद्धमन्नं तथैवच गोययेनोषलिध्यायष्टागोनखाययेततः ब्राह्मणे
 मेत्रपुतेप्रहिरण्यनुशवारिभिः सर्वमभ्युक्ष्येदुप्रसततः शुध्यत्यसंशयं क्रियाकर्तृत्सम-न्याभावेपिप्राणीश्रेष्ठं
 निरन्वयेष्टयिंदेतुमतेसतिदयान्वितः तदर्थेचयुराचीत्वीकुर्वीतुपितवाक्रियामितिमाधवीयेब्राह्मणैःदिवोदा
 स येः समोत्रोवायोर्निदद्यात्स्वैनरः सपिकुक्कार्यचवश्चाहुंशुध्येतुदशमेतानि युद्धेहतेनमनुः उद्यतेराहवे
 शस्त्रैःतत्रधर्महतस्यचा। सघ्नःसंतिष्ठतेयस्तथाशौचमितिस्थिति यशौत्यकर्मःसंवर्तदैवेत्यर्थः यत्तुग्राहवेपि
 हतानांचएकरात्रमश्रेष्ठकर्ममितितच्छुद्धतेनकाजांतवस्तुतेज्ञेयं अस्मिन्निधौस्नानंस्नानिधावेकहंसितिमाधवः यस्तु
 भारतेराजधर्मेषु अश्रेष्ठोहितमऽश्वरः स्वर्गलोकेमहीयते नत्यत्रमुदतस्यनहन्ननंनप्यश्रेष्ठकर्मितिप्राहुर्नि-
 श्रेष्ठःसयुत्राद्यभावयदः अतएवतत्रकमीहीनी श्राद्धमुक्तां अन्येतुपतिवदश्रयिंशानिषेधमाहः शुद्धितत्वेवग्नपुराणे
 दक्षिभिःश्रुतिभिर्वीषिदतास्तेष्वैश्वर्यंयद्वैः येष्वाम्येष्वैश्वर्यानिराजनस्वर्गंनसंप्रापः सर्वेषामेववर्णोनाहत्रिप

दासास्तनरदेनोक्तोः गृहेजातस्तथा क्रीतौलचौदायादुपाठतः अत्राकालभतस्तद्वदितिः स्वामिनाचर्य सोप्ति
 तोमहतश्रणीघुहृप्रातः पणोदितः तवाहमित्युपगतः प्रज्ज्यावसितकृतः भक्तदासश्रविज्ञेयस्तथैववडवाहतः
 विज्ञेताच तमनःशास्त्रेदासाः येचमैत्रेस्वामि न्यासीयमिति प्रतिश्रास्त्रातिक्रमेणोदास्य दशस्रताः चदवादसी
 तलोभादासेजातइत्यर्थः दासादः स्वामितसर्पिण्डरणोतुविल्लः पत्नी नोदासां नामां हलोमेनस्वामितुल्यमाशौचं
 तेस्वामिन्याम्रीयमिति प्रतिश्रास्त्रातिक्रमेण दास्यकरणोपिनाशौचं वर्णनामा तुलोमेनदासां नप्रतिलोमइति
 याज्ञवल्क्योक्तेः श्रास्त्रादिक्रमेण दास्यकरणोपिनाशौचं आनुलोमेनाशौचमिति विल्लः सर्वाशौचं रजोदृशं
 नं वरात्रौ जातं चेत्तदा रात्रिं त्रिभागं कृत्वाद्येभागद्वये पूर्वदिनं अर्धेनैवेत्येकतारं पद्मागार्धरात्राग्राग्रात्
 योदयात् पूर्वदिनं अनंतरत्तरमिति पक्षत्रयं मिताक्षराद्योरुक्तं अत्रदेशचारतो व्यवस्था अथातिक्रान्तशौचं त
 त्राशौचमध्योक्तातेन श्रेष्ठमात्रं नाधिकं प्राधिते कालशेषः स्यादिति याज्ञवल्क्योक्तेः प्रसवेति क्रान्ताशौचं नास्तेव
 नाशुद्धिः प्रसवाशौचे व्यतीतेषु दिनं श्रयोतिदेवलोक्तेः तत्रापि यिकाः स्नानं भवत्येव आशौचोत्तरं स्नाते तु व
 डवसिष्टः मासत्रये त्रिरात्रं स्नानं श्रमासा मेयस्तिरिति तत्रा अहस्तनवमाद्वर्गहर्धुस्तानेन शुद्ध्यत इदं पूर्ण
 जात्याशौचं चिरं स्यात्तु च द्वादश एव न तु वयोवस्थानिमित्तेः अतिक्रान्ते दशहेत्विति मन्त्रैः यनुमाधवीये देव
 लः आत्रियत्तात्रिरात्रस्या श्रेष्ठमासात्यक्षिणिततः परमेकाहमावर्षादूर्ध्वस्नातो विशुद्ध्यतीति तदनायविज्ञे
 यं इदं चैकदेशे श्रांतरे तु स्नानमात्रं देशांतरं मृतं श्रुत्वा कीवैवे स्नानमेयतौ मृते स्नानेन शुद्ध्यति गर्भप्रावेव
 गोत्रिणा इति पराशरोक्तेरिति विज्ञाने श्रवणः माधवीये विल्लः स्त्रार्थकत्रियत्तात्रिनिशं श्रमासा चरिवां नि
 शं अहः संवत्सराद्वर्गदे श्रांतरं मृते ख्यतीत्याह अत्रापदनायकां व्यवस्था देशांतरत्वाह वस्यतिः महानघं
 तरं पत्रगिरि की व्यवधायकः वाचोयत्र विभिद्यते तद्देशांतरं मृच्यते वाचोदेशभाषाः तद्देश उभयशेष इति द्वा

तु अज्ञानादेदं वंशोक्तं ज्ञानादभ्यसमाचरेत् विशेषः यादौ दृक्कं धीत्वा कोटिज-मद्युनशानं तदेवाह गुरुं यायं भू-मौ विदुनिया
 तनात् भक्तिचंदोदये आयसेवतथा कांक्षेकीयेवालोचकेतथा उक्त्ययादसलिलमधुतुल्यं विनिर्दिशेत् श्रीविष्णोपा
 दसलिलं कत्रेकत्वाभवेति येन अदत्वायिवते तोयं रौरेवं नाकिचसेत् अदत्वाविश्वकोनादिभ्य इति शेषः गुरुणामत्रोहे-
 लायुधेः अक्षलमत्युत्तराणं सर्वव्याधिनिवारणं विष्णोः यादौ दृक्कं धीत्वा श्रीरसाधारणम्यहमिति अथ ऋदस्य वैश्वदे
 वः शंखः पंचयज्ञविधानं तु गहो नित्येन हाययेत् प्रमः ब्रह्मयज्ञो देवयज्ञः पितृसंस्तुष्टौ वचाभूतयज्ञो नृयज्ञश्च पंचय
 ज्ञाः प्रकीर्तिता सच लौकिकेनाकार्यः अतएव तत्त्वतः तैश्चानीधिलौकिकेभ्यो वुक्ता ये तु लौकिकाभ्यावपि ऋदस्य नमवती
 त्यादृक्ते मूर्खी एव विज्ञानेश्वरायार्कमेधातिथयोप्यवसाहः गृह्यान्तोत्तुपवेदत्रं लौकिके वापि नित्यशः यस्तनगोयवेद
 त्रं जामिन्होमो विधीयते इति मन्त्रैः असंभवे शानतयः लौकिके वेदिके वापि द्रुतोत्सृजे जले सितौ वैश्वदेवस्तुवर्तयौः
 पंचरुनायनुत्तये सच यज्ञेनाधिकार्यः स्यात्तीक्ष्णवत् अन्मश्रातत्राप्यामस्यादिति केचित् यक्षमुष्टिं प्रमुच्यते इत्यु
 क्तैः स्वाकर्तृकं आमेनेवेति स्मार्तगौडाः तत्र वैश्वदेवे मन्वाद्यैः नाना प्रकारा उक्ताः तेषु मन्त्रैः निरतिक्षितय
 राः तस्य काती प्रसूत्रोक्तै गृह्यान्निर्विजमधिकारादिति स्मृति कौडीकारः तत्र निर्वनेशकलमंत्रैर्होमाशुक्तैः तप
 हमदनपादिजाते वसिष्ठः अनति कल्लयो विप्रश्चैन्नं व्याहृतिभिः स्वयं इत्यशकलमंत्रैस्तु प्रोक्ता इतवलिं हरेत्
 शकलमंत्राः देवकतस्येन स इति ऋद ऋदस्यापि प्रागुक्तेरीत्याकातीय कर्मैकैरेतदेव तानास्याहोमः ननु मन्त्रैः
 ऋदस्य स्मृतिश्च वणभवेन तत्कर्मण्यनधिकारात् तेन ये प्राकटादीनां प्राख्यायं वैश्वदेवो नोक्तस्तेषां मन्त्रैः य
 द्वा ऋदाणां पुराणश्रवणेन अधिकान्तदुक्तै वैश्वदेवस्तैः कार्यैः यथामार्कं देयपुरीणे ततः संयजयेवद्भिंदद्याच्चैव द्र
 तीः क्रमान् यथामंत्रस्ते दद्यात्तज्ज्ञानं यतयेत तत्तीयां चैव गृह्याभ्यः कश्यपातथापरां ततो नुमतयेदत्वादद्या
 द्दहवलिलतः यज्ञेन्यां मोधरित्रीणां दद्यात्तुमणिकेशयं वायवे प्रतिदिग्भ्यः प्राच्यादितः क्रमात् ब्रह्मणे चांतरि
 ताप्रसूधीव यथाक्रमं विप्रैश्च वैश्वदेवेभ्यो विप्रभूतेभ्य एव च उषसेभ्य तयत ये दद्याच्चैव तत्स्वधानम
 इति कापितभ्यश्चापि दहिलो कत्वायस्य यमो न त्रैवने जने ततस्तोयमुपादाय त्रैषां नाम्ना स्तियेद्वीति विष्णु-
 एवोप्येवं होममुक्तवहो लोविशेष उक्तः तद्धैमणि कैवलीयजि-याप्र-सिधे ततः द्वावेधा नुविधा तत्र मध्ये च

दैनेमिति कावति-यायोज्ञोवनात् अपवादाभावे उत्तर्गप्राप्तेः अपवादांतरमाह शंखः सातर्गप्रेषमीता
 ग्रामश्रुद्धौमिषतेपिता यिनः शेषेणश्रुद्धिः स्या-मातुः ऊयोत्रपक्षिणीयित्राशोचमध्येमावसतौपक्षिणीम
 द्विकानुयीदिदितितुर्गप्रादार्थः इदं दद्यामहिनात्यर्वमावसरणेदशम्यारात्रौतत्तभातेवामावसरणेद्यत्तत्र
 हयोःपक्षिण्यासमुच्चयइत्येके तन्न संख्यांतरापत्यात्रहादिश्रुतिवाधायत्ते अतएवैकादेयावटदेवाइत्या
 दौश्रुतसंख्यावाधायत्तेःसमुच्चयो ऊनिरस्तद्वादशजलचारीसञ्जतीच-आश्रमाचसराश्रुचिसरोश्रुचिः ब्र
 ह्मचारीसञ्जतीच-आश्रमीचसराश्रुचिः विस्तृयादोदकंयस्यमुखे शिरसिश्चिग्रहे स्तत्पंतरे देहः श्रुथति
 चाप्यात्मापीत्यायादौदकंहरेः नित्येनैमित्तिकेकाप्यपीत्वाभुत्कानदुष्यवि ब्रतादौविस्तृयादोदकंपीत्वा
 नंत्यंभुत्कानदुष्यति क्वेतियठिनित्ये। काप्येचएकादशीब्रतादौनैमित्तिकेसांवत्सरिकआहुदौपा
 दौदकंपीत्वातत्कर्मकृत्यानदुष्यतीत्यर्थः ननुजलस्यापिनरूपेसुप्राशनाद्देष्टुजाहते नित्यक्रियातिवर्ततकम्यनैमि
 त्तिकैःसहेतिकालिकायुराणान् अमुक्तैभुक्तचतोयमितिनिषेधाच्चकथंक्रमीहतेइतिचेन्न सामान्यविशेषेणवाधा
 त्तरागप्राप्तनिषेधाच्चकजंतैपेयं तदुत्तरांगत्वात् येनउपवासदिनेप्राकर्मणाश्रनपिवंतितेभ्राताः आशितानश्रितात्या
 योजलेनैवहिपययेदितिदृशीनाच्चेतिविस्तृयाजयेदनः गरुडधुराणो जलंनयेद्यातुलसीविमिश्रपादोदकंचक्रशिः
 लासमुद्रवं नित्यंनिसंधंयुवतेनगात्रंरवौद्वैतधर्मबहिः कृतानराः आद्विकश्रेदीये स्तुतकेमतकेवापिआशोच
 नैवविद्यते तेषायादोदकंमर्द्धिप्राशनंयेचकुर्वते अंतकालेपियस्येहदीयतेपादयोर्जलं सोपिसहतिप्राप्नोतिपायाच
 रोवहिःकतः भुक्तापीत्वविश्रुद्धिः स्यात्पीत्यापदोदकंहरेः स्वादेशिववचनं दृष्टियतंतुयज्ञेयंविस्तृयाप्रभुविस्तृता त
 द्वैवापापहंपुत्रकिंपुनःपादयोर्जलं विस्तृरहस्य विस्तृयादोदकेपीत्वापश्चादश्रुचिशंकया यश्चाचामतिसंसोहा-
 द्ब्रह्महत्यासविंदालिगारुडे पादोदकंयिवेन्नित्यंनैवेद्यंभल्यद्वैत श्रेष्ठंचमस्तकेधार्थेइतिवेदा नुप्रागसंनं शालग्रा
 मशिलातोयमपीत्वयिस्तुमस्तके सुतेयंगमपुत्रीब्रह्मतासनिभायते शालगममशिलातोयंयिवे-सोमकरेण

कौञ्चेन पाञ्चद्विः सूतके मते केचन सूतिका मग्निदं हि वाग्नेतस्य वसतानपि तथ्यशावादिमध्ये पुत्रोत्प
 त्तौ जतकमीदिका यमेव मातुः पक्षिणी मध्ये पितुरेकादशाहवयोः स गीदिकार्यमेतिदेवयासिकः अर्थ
 श्रोत्राय वादः शुद्धित्वे कौर्मसद्यः श्रोत्रं समाख्यातं इमिंश्चोप्युप इवेदिं वाह वह तानो वविष्मतास्य
 श्रिवेद्विजः उप इवेत्तं तपरकेणोपराशरोपि उपसर्गमते वैवसद्यः श्रोत्रं विधायतो उपसर्गोत्तं तमख्या
 तं तमरक इति श्रुत्वा पितारलतादयः तथा सुमुखो दीनाहो नाहो नाश्रोत्रं आयद्यपि वकस्यां सद्यः
 श्रोत्रं विधायते इति याज्ञवल्क्योक्तैः शुद्धिरक्षाकरदक्षोपि स्वस्थकाले विदे सर्वसूतकं परिकीर्तितं आप
 इतस्य सर्वस्य सूतकेपिन सूतकं चेत्ताः कवः शाल्यो नो वैद्या दासी दासास्तथैव च राजानो राजमत्याम्न
 सद्यः श्रोत्राः प्रकीर्तिताः काश्चरूपकाराः शाल्यो न श्रौतपावाद्याः लघुविस्तः व्रतयज्ञविवाहेषु
 देहो मे च नेजये आरब्धे सूतकं न स्यात् दं वा रब्धे तु सूतकं पारंभो वरुणं यज्ञे संकल्यो व्रतसत्रयोः नादीम
 खं विवाहाः दौश्राद्धे पाकपरिक्रिया यतः विस्तः न व्रतिनां व्रते इति तदप्यारब्धपरं त्रिंशद्विंशोक्त्या न पारंभे
 युवानोपनयनयज्ञनश्राद्धपुवप्रतिष्ठा च जतोर्ध्वं यथाज्ञेयपरिणयनाद्यन्सवेष्टेतदर्थं अपिष्टे देनभा
 लहरिवंशारिप्रवणोपिन श्रोत्रं गहीतनियमस्याग्निन स्यादन्यस्य कस्य विहितेति ज्ञात्वा त्रैः चंद्रिकायां ज्ञावा
 लिः संध्यायां च महोयज्ञात्मेत्येकं स्यतिकर्म च तन्मध्ये होतयेतेषां दृशाहंते पुनः क्रियाग्रहणत्वा श्रोत्रं
 मध्येपि श्राद्धदानादिकार्यमेव तावदेव भवेच्छुद्धिरीदृश्यान्किर्न दृश्यते इति लैंगोक्तैः अथ मत्तरो ये हेमा
 दौ श्रद्धिश्च न तौर्मयोः व्यापादयेद्य आत्मनं स्वयमग्न्युदकादिभिः विहितं तनाश्रोत्रं नापिकायेदिकत्रि
 या भविष्ये स्वच्छेयामरणं विधाच्छुद्धिदं द्विसरीसचैः अंत्यात्यजविषोद्धौ एतनाचैव ताजानैः पारंभं

ब्रह्मणः स्त्रियेत् इन्द्राय धर्मराजाय वरुणाय तथं देवे आचार्यैषु बुधो दद्याद्भुतं वैष्णवको वलिं प्रागुत्तरे च दिग्भा
 गोधन्वंतं दिवलं विदुः वायव्ये वायवेति हस्तमंस्तासु ततो दिशं ब्रह्मणे चान्तरिक्षाय भानवे लिपे द्वा द्विलिं विष्णे
 देवान् विष्णुभक्तान् तोविष्णुयतीन् चित्तं यत्मा एणं च समुद्दिश्य बलिंदद्यात्तरे श्वर कातीये सूत्रे पीदमेव च लि
 दूरणं किंचिन्मनं तेन श्रुदे पीदमेव तत्र स्थात्ताकारो नमस्कारो मंत्रः श्रुवो विधीयते इति भारती केर्हो मे स्वाहा
 प्राष्टो वलौ नमः शश्वः इति स्मृति कौमुदी तन्न नमस्कारेणो मंत्रेणो न्योत द्विरो धनं तच्च वलिदानं गृहे देशे शुकार्ये
 अग्रे यश्चाह अथ यो गः दर्भहस्तः आबभूव ह्यं प्राणनामस्या ना यस्य वा देशे कालौ स्मृत्या यंच स्मृत्या यनु
 तये परमे श्वर श्रीत्यर्थं वैश्वदेवं करिष्ये इति संकल्प्य कुंडं हस्तस्थं त्रिलं वा तं मज्जो पालियो क्षिरवाग्गुह्यानामि
 काभ्यां मदमुद्रत्याभुक्ष्य लौकिकान्तिं संस्थाप्या गयेन मः मुखं यः सर्वदेवानां हव्यभुक्त्यभुक्तं तथा पिब
 णं च नमस्तस्मै विष्णवे आबभूव मने इति संकल्प्य यमुद्रं गृह्णात्तेन तंदुलैराज्यं सुतैर्फलैर्मूलैर्वीकुर्यात् त
 द्वा मग्नौ निधायोद्वाह्य भुक्ष्य तस्तेन धृतं हस्तं जुहुयात् अहतीद्वादशाय वर्षं परिका ईमलकमात्रा वा य
 या अग्नये नमः इदमग्नये नमसे इति त्यागः एवं मग्नौ पि वायवे स्वीयः प्रजायत ये अग्नये इति षट् इति श्र
 कलहोमः अथ यो गण ब्रह्मणे प्रजायत ये गृह्णाभ्यः कश्यपा य अनुमनये विष्णेभ्यो देवेभ्यः अग्नये स्विष्ट
 कृते इति ततः पर्युक्ष्य विभक्तिं ध्यायेत् मातुर्वन्धरो हरो तु नया सिणी यत्ना नारी विप्रो द्वा निं प्रियस्य प्रियवा ह
 पा॥ तदा श्रोचं विधातव्यं मर्त्तं श्रोचं क्रमेण हीति यश्चो चंद्रोदये लउधु हादितो केः माता पित्रो भर्तुं आनय सपित्रो
 श्रोचं न निहन्ति नीत्येव श्रुत्वा तदिनमारभ्य दद्यात्तं स्तुतकी भवेदिति मन्त्रेः भर्त्तुं श्रोचोत्तरमन्वा रो हरो विरा
 चं अहा श्रोचं तु निर्वृते श्वां दं प्राप्नोति शास्त्रे त इत्ययं एकै ब्रह्मो केः सहा गमने तु संकुर्यात्पुटु हतस्य स्वयः
 श्रोचं न्वारो हरो ब्राह्मो केस्त्रि रात्रत्या डर्तुं इति अहेण पिंडा हानं एकचित्तौ तु मधुः श्रोचं मद्रो त्थो यवी

जलप्रविष्टानां भगसंज्ञा मदेशंतरमगानां जातदं नानां तत्रिणमिति शुद्धितत्वे काप्रयये आत्मघातिनोदा
 हाशो चादिनिषेधः मतहानीमेव वधीते तसर्वे कथीन् गोत्रास्म एतनो वपतितानां तथैव च ऊर्ध्वसं
 त्सात्कुपी तसर्वमेवोर्ध्वदेहकं मिति हेमाद्रौ घट्टिश-मतात तत्रात्मवधप्रायास्तिकुपीन् गोत्रास्म एतान्
 नो वपतितानां पणवलिश्रांः तत्रैव कृत्वा वां दायणां पूर्वत्रिया काये यथा विधिः नारायणान् लिः का
 र्थलोकगती भयात्रैः पिंजोदकक्रियाः यश्चात्तयोत्सर्गौदिकं च यत् मकोदिष्टानि कुर्वीत सपिंजीकरणत
 था मदनरत्ने ब्राह्मेतु समापि निःशंकस्य कस्माद्विधिचोदितः चंद्रलैत्री स्मरणोऽप्यनिर्ह तो यत्र उत्र चित्त त
 स्पदाहादिकं कार्यं यस्मान्नयति तस्वसः चां दायणांत प्रकृष्टद्वये तस्य विशुद्धये यच्च कच्छीन् मंच दश कृत्वा तु
 विधिना दहेत् वद्धिपूर्वमतानां तु त्रिंशत्कृष्टं समाचरेदित्युक्तं स्मृतिरत्नावल्या तु द्विगुणं प्रायाश्च कृत्वा वीगय
 दा तसर्वं कार्यं मित्युक्तां नारायणवलिस्तमितोत्तरायां यत्कृते निर्णीयसिंधौ च तैपः विदेशमते त्वस्यामेव संभवेदा
 हाः तदभावे पालाशवृत्तैः तदभावे सुशोषैश्च विदेशमरणोऽस्यानि आदत्ताभ्यः सार्धं घ्रा-अस्यामलाभे पाली
 लिशकला न्युक्त्यावतादाहये दास्य संख्या निततः प्रभृतिरुक्तं हि माद्रौ घट्टिशमते ऊर्ध्वदर्ममयं येतं ऊर्णे
 दद्यात्तस्य सिद्धयर्थं मिः पालाशीभिः समिद्धिर्वसंख्या चैवं घृतीर्निताः मदनरत्ने यत्तयाश्वः शिरस्यशीत्यर्ध
 दद्याद्दीवायां नुदशौ बलुवाद्दौ चैकशतं दद्यादश चैवो गूलौ युच उरसि त्रिशतं दद्याद्विशतिं जटोदरे द्वादशार्ध
 वषण्योरस्याधिशिष्यवतु कुवोऽश्वेकशतं दद्यात्त्रिशतं त्रंघयोर्द्वयोः पादां गूलौ युदशैकं मूत्रदद्यादेतत्पे
 तस्य कल्पनीं मस्तकेनालिके रं मु-अलानां पुतातुवेतथायं च रत्ने मखे न्यस्याजिह्वायां कदलीफलं वृक्षकोस्त
 कपदैहो नासिकायां तु कालकं वणीयो ब्रह्मपत्राणि केरो वटमूरो हकाः नालके क म लानां तु श्रं तै स्थानि
 विनिक्षिपेत् मृत्तिका तु वसाघातु हृदि तालकगधको शुक्रैतु पारदं दद्यात्पुगीमेपित्तलंतथा संधीमुतिलपि
 शंतु मांसं स्थवयिष्ठकं मधुस्य लोहितस्यानेत्वचः स्थानै म गत्व चाह्नेन यो गुंजते देये नासायां शतप

17

मग्नान्मैव महायात किनस्तथा स्त्रियश्चामिच्छादिण्य आरुतायतितास्तथा नतेवात्मानसंस्कारौनश्चान्
 धित्तं ब्राह्मणानि यतानां तु यः कनोति विमोहितः तस्य कुरुते नैव तस्य शुद्धिर्नवान्यथा इदं कामतः अज्ञा
 नेत्वर्धस्पर्शश्चोत्तानतास्त्रिंशत् अज्ञानेपकोपवास इत्यादिनिर्गोपसिधौ ज्ञेयं इदं यद्विदुर्वैमते ज्ञेयं अवुद्धि
 र्विषमादहतेतु सर्वकार्ये अथ कश्चित्प्रमादेन म्रियेताम्युदमिः तस्याशोचं विधातव्यं कर्तव्या चोदकक्रियेत्यंगिरसोक्तो
 प्रमादमरणे चित्तत्राशोचमिति श्रुति त्वादयो गौतमः दण्डादीतिहासिणात्याः अस्यापवादो हेमाद्रौ भविष्ये प्रमादादि
 कृत्यावापिन कुर्यात्सर्वतो मते नागएजाविधाने त्वर्थः तत्र प्रमादमते दुर्मदरागनिमित्तं दायकं प्राप्तातयेन व्याघ्रानि
 हते विप्रक-याधिवाहयेत् सर्वदयेन गलवालिर्दयः सर्वश्वकांचन इत्यादिना तन्निगीयसिधौ ज्ञेयं सर्वदयेपि व्यासः सोव
 वेणिभारानिश्च चं नागं कृत्वा तथैव गां व्यासापदत्वा विधिवत्पुत्रान् पुत्रान् पुत्रान् पुत्रान् हेमाद्रौ भविष्ये यं चम्यं पत्रं गंहैमं स्व
 स्वर्णेनैकेन कारयेत् जीराज्य पात्रमध्यस्थं यज्य विद्याय लभवेत् प्रायश्चित्तमिदं श्रोत्रं नागदस्य शंभुना दयात्सर्वमतेना
 रायणवालिना स्य स मुच्यः तथैवैव प्रमरणेन दोषाः दृक्श्रोत्रं च स्मृतं लुप्तः प्रत्याख्यातमिपक्रियः आत्मानं घातयेद्यस्तु
 भगवत्यानशनां दुभिः तस्य तिरात्रमाश्रोत्रं द्वितीयेत्यादि स च यः तृतीये कुरुदकं दत्वा चतुर्थे आरुमावरेदिति ब्रह्मार्पणं
 कं अथ शर्के वृक्षगर्भः यो जीवितं न राक्षोतिमही व्याधुष्योदितः शोण्य ग्नुदकं महायात्रां ऊर्वत्रा मुच्यते तच्च प्रया
 गभिन्ने देशे गोविण्णमेव तदपि जीवितान् प्रस्थाप्येवेति विज्ञाने चरादयः प्रयागे त्वदोगीष्णमायि विशेषः तः श्रुदस्यान्य
 जाये अत्रास्त्राणां वा स्वर्गादिमहाफलजिगीषया प्रविशेत् त्वलनेदी संकरोत्यनशानं तथेत्यादि युरापोत् इदं ब्रह्मादिम
 दणं यद्यपि भगवन्मिपतनै श्रैव दृष्टादिमहं तथेति माधवीये आदिपुराणोक्तैः कलौ निबिडं नद्यापि प्रयोग भवत्येव त
 न्यै विस्मृजंतीति श्रुतेः न लोकावचनात्तातनवेदवचनादपि मतिरुक्तमणीयाते प्रयागमरुणं प्रतीतिभारतमात्यो
 क्तैः तत्र यो मुच्यति प्राणान् वटमृतेषु संदरिष्वर्वा लोका नाति कस्यममलोकं प्रपद्यते इति वाराहोक्तैः अत्र दृष्टाह
 दिष्णो शोचमिति महः युक्तं तु त्रिरसं अनशानमता क्तैः दिव्योदासोप्येवं प्रपद्यते नमश्चानिहता नोमर्त

त्वादद्याद्येयोमतस्तु मदनरत्नेनात्कुर्यः उक्तात्यादीनिनातिदृष्टादद्यान्मतस्तुमेभ्यस्तिलहिरयाज्यवा
सोधान्यागुनानिच रय्यलवणमित्यादृष्टादद्यान्मतस्तुमेभ्यस्तिलहिरयाज्यवा
मृदयाद्येचुप्रेतेयित्तिपरत्रव ब्रह्मे तामपान्त्रितिलैः पूर्णमृदयाज्यमात्रं द्विजायतु सतिदण्डेचयोदद्याद्येचुविता-
नुसारतः सर्वपापविशुद्धालभतेगतिमुत्तमा उक्तातिवेतणेचदशराजानिचैवाहि येतेयिकत्वातंयेतेशव
धर्मेणादाहयेत् क्रियानिवधेगाहरे त्वष्टादद्यान्मतस्तुमेभ्यस्तिलहिरयाज्यवा
हिरयाज्यचकायीसंनवणंतथा सप्तधा-यं हितिगावएकैकं पावनंस्तुतं तिलमात्रं यथाशक्तिशय्यादानं वकार
येत् हितिपतिशिष्ये श्रियमाणस्यकर्णे तु पुण्यामंत्राश्च जयेत्ततः दानमुक्तं वाराहे दद्यात्सुविकल्पं येन यमागुनु
सारिणं यथाएकालेन न एमंत्रेण विधिपूर्वकं मधुपर्कं त्वरन् गच्छामं मंत्रमुदीरयेत् गहाणचमं मधुपर्कं घं
संसारनाशनकरं च मतेन तुल्यं नारायणेन रचितं भगवत्प्रियायां गृहे च श्रान्तिकरणं सुरलोकमप्यं अनेनै
वतुमंत्रादद्याच्चमधुपर्कं नरस्य मृत्युकाले तु मरलोकसंस्कारवहं हेतुना नायेत्येव अथप्रयोगः पुत्रादिपुत्र
मृत्युपिनादिंश्चात्वापिंडं घृ-गुं च्चायायाश्चित्तं कारयेत् यथा सप्तमंचत्रीनेकं वा द्विजं यथैव सुपुण्या ईवासात्तृणी
प्रायेनिष्कृतं दधत्तदध्वं वागीहत्सु तु गीर्णं वस्यैवं गोवस्य मृत्युनिधाय साक्षां प्रणम्य तैः किलेकार्यमिति
यथेममजन्मप्रभृत्य घमावज्ञानाज्ञानका माका मसकृतकायिक द्वाचिक मानसिक सांसारिक स्या स्या-
मुक्तं पीतापीतज्ञाताज्ञात सकलयात काले पात कोप पात त करी क दण मलिनी करण मन्त्रा क दण नातिभ्रंशक
रघ कीर्णोपावकानां निराश्रायं मनुग्रहं कृत्वा प्रायाश्चित्तमुपदिशं नुभवंतः १ न्युक्ता सर्वधर्मविवेकारे गोप्रा-
सकलद्विजाः मम हेतुस्य संशुद्धि कर्तुं तु द्विजसत्तमा मया कृतं महाघोरं ज्ञातमज्ञात किलिखं प्रसादः क्रिय
तां मद्दं शुद्धिं कर्तुं तु द्विजसत्तमः मया कृतं महाघोरं ज्ञातमज्ञात किलिखं प्रसादः क्रिय
जसत्तमेदिति पठिच्छं एपाद्धानि शुक्लचतुः सर्वाणि पुवर्णिः पुत्रादित्वस्यैत्यादिबदेत् ततः सभ्यास्तस्य प्रा-
सारेण यथाश्चित्तमनुवादकादिबदेत्तुः तदाशोभ्यो गंधादिना पुस्तकस्य सभ्यानामनुवादकस्य च यत्तत्कृत्वा तलै

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

क्रकोक मलना मिद्रेषोऽस्या कंता के वृषण श्रितः लिङोचरुक्त मूलं तु परिधानं दुकलकं गोमूत्रं गोमूयं
 धंसर्वोषधादि सर्वतः क्रियानिवंधे गारुदे त्वे तदते घृतं नाभ्यां पदे यस्यात्कोपीने च त्रयस्मिन् तं मौक्तिके स्त
 नयोऽस्त्रिकुं कुमेन विलेपनं श्रोत्रिणस्य वात्रीश्रवणाभावे तु त्रिभुजः पंः च दशाब्द निश्रुती होत द न्य स्याद्वादेशा
 दानीति मदनरत्ने उक्तं तत्र यत्नी पुत्रयोः पूर्वमाहोताशौचयोः पूर्णाशौचं गृहीताशौचयोः स्त्रिरात्रं द्वादशवर्षं
 प्रतीगते श्राद्धिषु तदेहाय पूर्वध्वंज्यते क्वचित् पितृकल्यतः पराशरादाहोत्रं मस्य पुपलं भेतुमदनर
 त्वेवाहो अथ यणिनरेदग्धे पात्रं च सेकते सति गतेषु त्रिषु तदेहाय पूर्वध्वंज्यते क्वचित् तदार्धदग्धकाया
 नि तानि निर्मिष्यतं दहेत् पदघर्घदिग्धकायं नुतदीयं नैवलभ्यते तदीतदास्थि एवं तु निक्षेप्य सर्वं महाजले
 अथ प्रेतदाहकालः प्रत्यक्षशब्दादेन शोधनं आशौचमध्ये संस्कारिस विसंभवे शोधं तदंते शोधमेव
 अद्वांते तु तत्राथ एणं श्रुतं तत्राधिकं सप्तः भरणिकृत्तिका रोहिणी द्वा मघा ज्येष्ठ मूल त्रिषा द्वा ज्येष्ठा ध
 निष्ठा रियं च न मरुता मे कोन विंशताराः चतुर्थी अथ मरुता चंड दिन हयवे धृतिव्याती पात परिघ विधिक
 राणं नंदा भद्रा त्रयोदशी चतुर्दशी तिथि शुक्र मौ मघा नी वार गुरु शुक्रास्त योष मल मा सा सर्व पवत्रीः
 मन्वाहियगादिसंक्रांतिदशैषु किमपि न शोध्या मूलं विशेष श्रुतिरिति यद्विद्यो ज्ञेया इति नारायण मरुतुराम
 कृष्णं मरुतु नुक मन्वा कृष्ण मरुतु तेष्टु डधर्मितत्वे आशौच निगीयः अथ षड्दशैर्धौहिक प्रयोगः तत्राधिकारि
 णानि रियसिंघो ज्ञेया सर्वा भवे धर्मि पुत्रो चा कार्यः अपुत्रेण मृतः कार्योपादतादृक् प्रयत्नतः पित्रदानो ज्ञेया
 हेतो धर्मि सस्यापनाय योतिव्यासोक्तैः दिवोदासीये दस्यास्थानं स्य मास च मर्धो नीलिनलोचनं भूमिस्थायि
 तदं पुत्रो दिदानं प्रदाय येन नदिशि संगयाश्च द्वादशमेध शतादयि भावते शुक्रयत्ने दिवा भूमौ गंगायां चोत्तरायण
 णो धन्यास्तातम विष्यति ददय स्थ जना ईने हे मादो तादयि भावते शुक्रयत्ने दिवा भूमौ गंगायां चोत्तरायणे वाराहेय
 तीयातो अशंक्रांति स्थैव ग्रहाण रवे पुण्य कालास्तत्सर्वं वदाम त्पुरुष स्थितः तत्रैव वासः आसन्न मृत्युना दया
 गोः सवत्सात् पूर्वैव तदभावे दशोत्तरं नरको मादयायये तदा यदि न शक्नोति दशं वेत्तदानीं तु गां प्राक्तो नोक्तदाह

४६ पावनसदाक्षिणमयातुभ्यां दत्तावैतरणीचगोः यद्वा यमद्वारेमेहाद्योरेयासाचैर्दरणीनदीकांतर्गताददाम्येनातुभ्यंवे
 तरणीमहमिति त्वादक्षिणादक्षिणेन यमविप्रं वप्रदाक्षिणीकृत्य सर्वानिवेष्टा धेनुं के त्वं च तोलस्वयमद्वारे महाभये उति
 तीक्ष्णहं देवि वैतरणी नमो नम इत्यनुगच्छेत् इति वैतरणी दानं दिवोदासीये-या-न्यायिदानान्युक्तानि यथा मोहं देहि
 तत्प्रीकेशमोहं देहि नार्दनमास्तधेनुप्रदानेन मुक्तं दः दीयतां समेति मोहधेनु एतिका मुष्णिकं पच सप्तज-माजितं
 अगंत तत्सर्वं शुद्धिमायातुगामेतां ददतो मे मेति अणाधेनु आन-मोयाजितं ययं मनोवाक्कायकर्मभिः तत्सर्वं नाशमा
 यातुगोप्रदानेन केशवेति यापधेनुं दद्यात् आथतु मरणो म्रियञ्जितं तत्र चंडालादि हते तस्मिन्ने कच्छाति कच्छाचो
 दाणी रजस्वलास्तुतिकां त्यस्य श्रेष्ठेष्ठ हते च कच्छाद्याः उध्वीक्षि साधरोक्षि शोभयोक्षि चंडालक व्याटस्य मेक्षि
 यद्वा मरणोशेवे कर्मिकीतेऽवेत्री नृमदयं च दशवाकं कृन् वंडत्रयोवाकत्वादहेत् अंत्यजस्य श्रेष्ठेष्ठ हते वा मृया
 ते विधेवानवकच्छाः श्रेष्ठिविप्रशस्त्रवो दधैरात्मघाते प्रशवे यमृषिते कच्छत्रयं आशौचमरणेप्यवे मस्तु मस्तु तति
 पक्षिधोशेयं ततः पुण्यस्तोत्रं रामकृष्णादिनामजयं कृयीत्कारमेद्वा ततः प्रागोक्रमणे जाते युत्रोपने कृत्वा स्नापयित्वा
 वानवस्त्रैकवेष्टोपरिधाय तदेकदेशमुत्तरीयं कृत्वा श्वेतस्य वयनं कृत्वा स्नापयित्वा वाक्साक्ष्यं पुष्पमालाद्यैरलंघनीयं
 मदनरत्ने गालवः प्रथमे हनिकर्तव्यं वयं न चानुभाविनां येतस्य केशप्रशर्वदिवापयित्वा र्यदाहयेत् मनुः दक्षिणे म
 मंतं शृङ्गं पुरद्वारेणानिर्हरेत् अत्र त्रिया निवंधे गारुदे मृदयिं डउक्ती मन्त्रोः कंति समये मृदयिं डान् क्रमशो ददेत् म
 तिस्थाने गृहमत्वा द्वारिवत्तरे ताह्यं करणात् विप्रभिकं श्वयने तस्यासं चयने च मृद तस्या आदौ देयास्तु मृद
 यिं डदशयिं डवदशाहिका स्थाने चार्धपथे तीते चितायां श्वहस्तकैश्मशानवासिभूतेभ्यः श्वसं चयने लयाश्च
 शोगपरिष्कार्योर्ध्वं लं स्नापयित्वा त्वातु शुद्धचैलामिसंवृतं दक्षिणाशिरसं भूमौ तीर्ह्यमत्यां निधाय येत् मृतेना
 भ्यक्तमाज्ञाव्य शुद्धवस्त्रोपवीतिनां चंदनोक्षितसंवीगैः सुमतोभिर्विभजयेत् हिरण्यशकलान्यस्याक्षि म्नाक्षि
 डेण सुसप्रसु मुखे च प्रापि धायै न निर्हरेत् सुतादयः सप्ताक्षि दाणीतत्रैव कर्णेन त्रैमुखे द्याणे हिरण्यशक
 लं न्यसेदित्यन्यत्रोक्तं आसपाचा नामायायेतमात्रं पुरः सडं यको नृगद्येत सार्धं मध्यं पशुत्तरे जवि उर्वमादहनं

19

दक्षिणां पाश्चात्तुर्दिशो दद्यात् गोमूलां निबन्धयन्नाज्वेन पुस्तके निवेदयेदित्याचारः ततः सभ्याः मुकुटाय श्रितेन
 पूर्वोत्तरं गणुतेन यथा प्राक्प्रत्येका यथा धारा चोर्णेन त्वं शुद्धो भविष्यतीत्यनुवादकोने त्रिविदेयुः प्रौढास्त्वनग्नह इत्याका
 रिक्ता योन्या दोगत्वं च म्यदेश कालौ सत्त्वाममते मयम तौ त्यादिनि रासायनित्यं तमुक्ता सभ्यो यदि ममुक माया श्रि
 तैर्यवोत्तरं गणुतेन ममुक प्रत्यत्या म्याय द्वा रा यथा कालं करिष्ये इत्युक्ता यानिका निचया यानि त्र द्वा हत्या समा निच केश
 नाश्रित्य तिष्ठंती तस्मात्के प्रा न्वया म्यह मितिक लो यस्थ वर्जके प्रा म अन्तरा यानि वा पयित्वा र्थव लक्ष्मि ति देत धावनं कृत्वा त
 स्मिन्नीत्या यथा यश्रितं गात्वेन भस्म स्नावं करिष्ये इत्युक्ता यन म इत्युक्ता भस्म नास्नात्वे च गो मय म ह्वा रि गो म्त्र गो म यो ह्नी र द
 धि सर्पिः कुर्यादकैः स्नात्वा धौतं वासः परिधायति लक्ष्म्यत्वा गत्वा म गो मु ति हंति भुव नानि चतु र्दिश य स्नात्त स्मर्त्तु वं मे स्ना
 दि ह लोके परत्र वेत्यादि गोदानं कृत्वा पाप हा विस्तः प्रात्यर्थं चतुरादियुग्मा ज्ञानि दत्वा पंचगव्यं प्राप्ता यान्त्र वा आ ज्य हो म स्तन
 श्रद्धा आ ज्ये नै वहि शाला ग्नौ जुहुयाद्या द्दत्तोः यथ गिति जाया लि ना ग्ध्या ग्निर निय मात् अग्नेः प्रातिनिध भा वा च तस्माच्छेदे
 समासाच्च सहा धर्मि यथो द्दिष्टं प्राया श्रितं प्रदातव्यं जप हो म वि वर्जित मिति पश श रौ क्तम् तेन विप्र हारा हो मः परास्तः ततस्त
 दिने उपवा सीमौ नो निश्राम ति वा छती र्थं या ज्ञा ह्वा ह्वा मा च गो दान द्वा ह्वा स्त्रा ना दि प्र त्या म्या यैः प्राया श्रितं कृत्वा विस्त्वा
 प्राक्षीत गो दानानि प्रावत् कृत्वा पूर्वोक्त दश दार्ष्ट्यं नानि दद्यात् दान मंत्रा स्तु म्भूते दान क म ला करे शैयाः ततो वैतर
 णी दानं यथा देश कालौ सत्त्वामम यम ह्वा र स्थ न द्याः सुखे तारणा र्थं दिव्य मानुष्य सर्व सु ख प्राप्ति र्थं वैतर णी दानं करिष्य
 इत्युक्ता दोण सुमाण कार्या सै शि खरो प रि ता म्पात्रे हे मे मा हि द्या इदं दत्त करे लो ह दं वा मे का शो व द धानं य मं सं य ज्य तत्रे
 इदं दं मया नो कां य द स त्रे ण व धा त त्र स्थां कृ स्म धे नं स व सां स्वा णि षं ग ऐ ष्य द बु र का स्थ हो ह न कृ स्म व स्तु य ग स प्र धा न
 क्ते ज्ञेयान ह तां सं य त्या धि वा स्थ य रि हि ने ण त्र व त्या सं य ज्य प्रा ऽशु र वाः छा त दि ग्भं कु श हे म ति ल यु तं यु र्ध्वं ग ती त्या रे श का
 लौ सत्त्वाम् पूर्वोक्त यत्ने हो र वांते इ मं कृ ष्यां गां दो ण कार्या सै शि खर हे म य म हे म प्र ण ऐ ष्य र तुर कां स्वा हो ह न कृ स्म व स्तु प्रा
 स प्र धा न्य ध्नु ज्ञेयान य गा धू प च्छ र यु ता म श्र क्तौ गा मे वा मु क गो ज्ञे य तु म्भ म हं सं य द दे न मु मे त्यु क्ता मंत्रं प रे न य मे ह्वा रे म हा
 धो रे ध हं वै तर णी न हो त त्र का म्यो द वा म्ये नो त्पां वे न य मी च म्भ आ धि वा स ने य म न इत्यो के विस्त र प द्वि ज श्र म्भ दे व यं दि

दश तेचस्वयं चय इति यंच दश तथा वै श्याल्लिया प्रो मागधोपि श्यां वैदेहः श्रुदायां करणेन
 लोमः तैश्चतुर्वर्णैस्त्रिपत्यादिवाः प्रतेकं कवितावाचोचतौ र्थेनिकधूतास्त्रा इत वादस्य रचनाचि
 त्रं पणो विधको नाना रत्नयुगल लेखयुक्त स्त्रीषातु भाषालेखि प्रसा नाटक के लिहंति तुरग ये स्त्राच
 सासु इकं श्याभोजन मुद्रमर्दन विभ्रसावध सर्वे गित शानं रत्नतरी कलारथकृतिः सौरव्यो ह्यमो गे
 धीः ज्ञाणे वारिविषाग्ने वारि सुर्या विवंग प्रभिये सुयङ्गी राम कतिपय श्रुतिपरमेत्कारः शिवावा दयः
 सुगंधवनिता वस्त्रं गीतं तावत्लभोजनं श्याविभ्रसा सुरते मोगा सुकमुदाहृतं श्रुदा द्वै श्यायो योजा
 तोव गीजन इति स्मृतः पारसव्यां च माहिष्ठा-मालीकारः स उच्यते स्म ताज्ञत स्तु वैदेह्यां स्तुपकारः सज्ञा
 यते आयोगव्यानु वैदेहाज्ञातो मे त्रेयको भवेत् पद्यं वादनं स्तुत्या तस्तथा मंगल गानकृत् आयोग-
 व्यानु करणात्मे रंध्रोगंधकर्मकृत् युष्य चंदनयं एषादि श्रुगारैस्तस्य जीवनं पादयोः स्तालनं चैव
 धमिल्लानोपसाधनं धृत्य गमर्दनं चैव चंदनेनानुलेपनं शानाभे श्रुदयोगं श्रुगार रचनां नवां श्री
 जीवनं तु तस्योक्तं तस्मिन्नेरंध्रिका स्मृता विष्णुभरणास्ते प्रत्यासाधनोपचतुरासै रंध्रीतिषकीर्तिता श्री
 वः पाशुपतः काश्विदाहृदः पतितो यदि जीर्णमेव इति श्रुतिः तस्माद्जीनः श्रुदामायां पुत्रो भस्माङ्कुरः स्मृतः
 शिवा र्चनं तु तत्कार्ये शिवदायेन जीवनं सज्जता भस्मधारी च शिवलिंगं प्रयजयेत् तावत्लभं तादव्यं
 गावः हे ज्ञाणि काकिनी शिवाय श्राणिभिर्दत्तमया किमपि भक्तिः चंती शयस्त्रि लोख्यान्तेन तस्य
 हृत्तौ विक रुणी लवः सतो वशाद्देह्यां नर्तकित् नोति विवेके माहिष्ठा मागधा चैव श्रुदमागिकं
 सत्कं जनयेत्तनयं सोपि श्रुदधर्म विनाकृतं गीतं चतुर्विधं वाद्यमभ्यसेत्त जीवनाय सा संगीत शालेत
 ज्ञाहौ त्रिविधं गीतं वाद्यं चापि चतुर्विधं चतुर्दशविधं नृत्यं गीतं यद्वै विचक्षणैः चतुर्विधं वाद्यमाहा
 गारसिंहः तंतवीणादिकं वाद्यमाहुं मरजादिकं वंशादिकं तु मुखिरं कांसाभा लादिकं धनुं अथं सी
 सृदंगजीवी निर्मड लक-आभीराज्ञतो सोवाणापि धुकेत प्राणगां श्रुमत्रै श्रु रचना तस्य जीविका ऊ
 ग्रायां मागधाज्ञातः ऊजल प्रमश्रु कर्मकृत् सनापित इति श्रुतेः सौरकर्म विधानकृत् संचाश्रु

ज्ञकंठकः आवंत्याद्यास्तस्यैव संज्ञा इति मेधातिथिः अन्येतु भृजकंठकादि प्राया मावंत्यः तस्मात्
 स्यात्वाटधानः तस्माच्च पुष्पशोखर इत्याहु एवमप्येयि विश्वभरे एतानुत्का एतैस्त जीवनाशायका
 यैर्विष्मालि यज्ञने न्यगीतादित्रशोखवीणादिवादनं मल्लोमल्लश्चराजद्वयादिकिविरेवच न
 तश्चकराण्यैव वरसोऽमिडांश्च हस्त्रियायां ज्ञात्यसंज्ञा एते अयमन्यः कुर्यो नुलोमाव वैष्ण
 तेजायते त्रत्यास्तध-नाचार्य एवच कारुष्यविज्ञ-मावमैत्रः साश्चत एव चावैष्णायामेव आदि
 पुत्राण्येयि ज्ञात्वाप्यं ज्ञात्वाणी ज्ञात्या ज्ञायते भृजकंठकः आवंत्यावाटधानेच पुष्पशोखरजावयः आ
 मिचारिककर्षात्रमज्ञकंठकनो ज्ञानं प्रजौषधी प्रात्रवाणं संभुरवाकराण्यने ॥ कर्वेति राज्ञो हितत
 ह्येनैवाविकताः परे आवैकता अटंश्याः संभुरवीकराणं वशीकरणं राज्ञीशुसत्रियाद्वात्या मल्लमल्लने
 तदुद्याः आविस्थिवीकाः करणादमिज्ञाः संति भूरिशः विज्ञेयापर एषाणं तैश्चराज्ञास्य क्रियाः
 एव सोमल्लस्तथावत्तं मित्रामित्रत्यामेवच वैष्ण स्त्रीशुतथा ज्ञात्यद्वैष्णत्वाकारुष्यको भवेत् चतुष्पये
 श्मशाने च स भवेन्मित्रमंडलं तत्रं लोकवत्तं तस्यो राज्ञा ज्ञात्या हित्यर्थः प्रातमंडव इति पाठे देवीश
 जकः रुध-वा-चार्यत्त्वपरो भवेद्भुडस्थ जकः तृतीयाश्च विज-माख्यः स्तुतिकावैष्मयजकः त
 स्त्रीसाविका हित्यर्थः भूतप्रेतपि प्राचांश्च मज्ज प्रेडा जशे सनात् साध्या नां मज्जको मेच श्रेत्याहनांच
 उर्थकः पंचमः सात्वतो नाम विष्णोरायतनचकः सभ्यो न्योत्पसंकरे नीचा ज्ञायते तदाहमनुः यथैव षडे
 बाह्मण्यवाद्यं जनुप्रसूयते तथा वाद्यांततरे वाद्यश्चानुर्वण्यप्रसूयते वर्णना जामन्यो न संकरे मीमेरा
 तमनुः प्रतिकूलं वर्तमाना बाध्यांतरात् पुनः हीना हीना अस्स यंत वर्णा न्य च दूशेवत वाद्यां जालाघाः
 प्रतिकूलं चानुर्वण्यस्त्रियोगत्वे वस्त्वतो बाध्यांतरात् श्रीवाचानयति तेद्युतरुचनौ चस्त्रियोगत्वे तोहीनान
 हीनांश्च सवते वर्णा जातयः अयं भावः विप्राहनुलोमा एव षड्वात्प्रतिलोमा एव मध्यमयो र्भ
 पे सत्रस्पष्टवानुलोमोः एकाः प्रतिलोमः वैष्णये कुरुलोमो द्वौ प्रतिलोमो तत्र षड्वादिप्रसूवि
 यावैष्णयुक्तमाचं लोचनो यथा वा सवः चंमलभूपादि स्त्रीशुच-चारः एव सतुरा योग वाचेति द्व

दानमोदनादिर्बन्ति इदमधिमासश्रुत्वा ह्यौ नकार्यदशाहमध्योत्तमदोषः अथ पापे यथाहुं काश्यप
 गोत्रस्यामकवास्येतस्य मनुजलोकाव्यतलोकं गच्छतः पापे यथासिध्यं यथापापं यथाहुं करिष्ये इत्युक्त्वा क
 श्ववैश्वदेवलोके परित्यज्येति प्रागुक्तं मंत्रं ते इदं ते आसन्नं नृपतिवृत्ताः एवमद्योगंधः पुष्पधर्मोदीमश्रु
 क्त्वा दनमामान्नं चोपतिष्ठतामिति पूर्वत्र वदेत् तत इदं ते पिंडासने अवनेत न पिंडः सत्यवने जनेपि
 इत्युक्त्वा दक्षिणं च अथ मेव सर्वधेत आहुनां प्रयोगः एवं नानप्रच्छादं यथाहुं कुर्यात् अत्र वस्त्रदानं अ
 धेनवश्चाहुं तच्च विषमदिने शुभप्रथमतः तीर्थं च मत्स्यं च नवमैकादशेषु कार्यं अमकप्रेतस्य प्रेतत्ववि
 मृत्वा उन्नमलोकं प्राप्स्यथीमाद्येव विविधमश्नाहुं करिष्ये अत्र विषमि मंत्रेण मंत्रोवा एते गतो सिद्धि
 लोकं त्वं कृता तव हित्वा त्वयः मनसा वा युभूतेन विधेत्वा हे नि योजयेत् यज्ञपित्र्यामिभो तैस्त्वामेवं वि
 धे नि मंत्रयेत् अन्यस्यागवत् भविष्ये नवसप्तविंशं शानं वश्चाहुनां नुक्रमान् आहुते यौर्वर्णयोस्त
 षडित्याहुर्मर्हस्यः अथ प्रेतपिंडः तैश्चामाह्वयेति हत्यायुधः वरुणेत्यन्ये यद्यपि हेमाद्रौ पारस्करे
 ण श्रुतेऽत्रिंशत्पुनः कर्त्तव्यं तथापि प्रेतेभ्यः सर्ववर्णैर्भ्यः पिंडान् दद्यादश्वर्धेति तेनैवोक्तेर्दशैव अन्ये
 पावदाशौ च प्रेतस्योदकं पिंडं च दद्यादिति विस्तृतेऽत्रिंशदं पिंडं प्रातिपद्ये चाश्वरात्रपक्षे ब्रुत संख्यया पिंडा
 इत्याहुः हेमाद्रौ ब्रह्मेतदुविश्रान्ते दद्यादश्वर्धेति त्वयिंते त्वयिंते उक्तः देयस्तु दशमः पिंडो रात्रौ वै दद्यादशौ
 हति वैश्यानां वैधवदशमासैश्च दद्यात् सद्यः शौचं अहोरात्रं तत्रैव सद्यः शौचं प्रहृतव्याः
 सर्वेपि युगपत्तथा अहोरात्रं वै प्रहृतव्याः प्रथमे द्वेक एव हि द्वितीये हनि च त्वारस्तृतीये पंचचैव
 हि प्रहृतव्याः अशौचं स्य वद्वासे पिंडान् दद्यादशौचं अशौचं तत्रैव हारिणं देवाशौचं वद्वासः अत्र देवा
 कर्त्तव्यं यथासंभवं प्रथमे हनि पंचमं तदेकया दद्यादशौचं यत्राद्ये दीयते पिंडस्तत्र सर्वे समा यथेति त्रिकि
 यानि बंधे व्यासोक्तैः ब्राह्मणप्रथमहनि यो दद्यात् तैश्च यानां च समाहितं अर्चनं वद्वासीनो यस्तस्यैव द-

कथं मानं निशमयते नो यमभुक्तं या किं चिद्दृष्ट्वा स न भोजनं यद्यदिष्टं च तस्यासीत् सर्वपरिकल्पये
 त तमेव युरुषं हेमंतस्यासंस्था ययेत्तदा यजयित्वा प्रहामया मृतशय्या यथोदिना तत्रैव पात्रे म
 तकांते द्वितीये दिशि प्रायादद्यात्संज्ञाणां कोचनं युरुषं तद्वत्त्ववत्त्वसमन्वितं संप्रत्यदि जलं यत्ना
 नाभरणभूषितं उपवेश्य तुष्पायं मध्यमं कंतो वदेत् इतस्तत्तु पात्रेण दधिठामसमन्वितं आश्लिष्य
 लाहिकं गृह्यत्यस्मै कृत्वा तु पायसं भोजयेद्विजयं विधिरेव संनातनः एष एव विधिर्दृष्टः पार्वती यैर्हि
 जोत्तमैः पतन्प्रतिगते तत्रैव गृहीतायां तु तस्यां वैयनः संस्कारमहेति मविधौ स्वर्गपुरंदरपुरे सूर्यपुत्रा
 लये तथा सखेव सत्यसौ जेतुः प्राप्यादानप्रभावतः आभूतं संस्तुतं पात्रं वत्तिष्ठत्यातकवर्जितः इति
 प्राप्यादनं क्रियानिवंधे स्मृत्यंतरे स्तके मृतके चैव द्वितीये मृतके यदि पित्रुणां प्रकृती तद्वत्मानुगीतये
 वच नहन्त्या मृतकं कर्म द्वादशैकादशादिकं शुद्धे वायी एवा शुद्धः उयी देवा विचारयन् अथोदकुंभः
 हेमादौ सति समुच्चये एकादशाहात्यभति घटस्तोया च्छ्रम्युतः दिने दिने प्रहृत्योपावत्सं वत्सरं स
 तौ मदनस्त्वैगौतमः अदेवेया वीणा आहुं सोदकुंभमधर्मकं कुपीत्याका ध्यात्वा संकल्पविधिना च ह
 अत्र पित्रे विकल्पः अहरहरत्रमसौ ब्राह्मणयोदकुंभे च दद्यात्पितृमये के निवर्णं तीति हि मादौ यस्त
 रोक्तेः विशेषेण निष्पत्तिर्यथैव यैः देवता नीयेगारुते प्रत्यहं दीपको देयो मार्गे तु विषमेतुरेः यावत्
 वत्सरां विषेत स्य सखलिष्णा कुयीद्याम्यसखं पित्रे अङ्गिः संकल्पसास्थितं अथ मासिकानित
 कृत्यैव सपिंडनं कार्यं आहुनिषोडशादत्वा नैव कुयीत्सपिंडनमिति लौगा हिस्मृतेः सपिंडीकरणे
 त्रयं पुनः कार्यं णियस्य संवत्सरादवीक सपिंडीकरणं कृतं मासिकं चोदकुंभं च दधंत स्यापि वत्सर
 मितिते नैवोक्तेः सपिंडीकरणादवीक प्रकृष्टा कृता न्यापि पुनरप्यप्रकृष्टं तद्वत्तु त्रानिषेधे धनो हि
 निगाल्नोक्तेः अतानि सपिंडनात्प्रागे कोटि विधिना धृतं तु यावत्पुनः कार्यं णि न्यादिनिषेधसि
 धौ ज्ञेयं ता-याहका-न्यायनः द्वादशे प्रतिमास्यानि आद्यमासमासिके तथा सपिंडीकरणं चैव

दद्यात् वरस्यतिः चेत्तलं कारचत्वादिपितृर्षदृहनादिकं संकल्पगधमात्यैस्तथाहमोक्तेन दर्शयेत् ततो
 भिरम्यतामिति विसर्जयेत् शेषेन वप्राह्वत् तत आश्रमासिकं कुर्मत् तन्ममानते चापि मोदशा आह
 निवा आयादिकमपीत्येके अत्र पददानमुक्तदेवतानीये गारुडे एकादशाहं प्रक्रम्य तद्विहीयते
 वैद्वादशाहविशेषतः पदानि सर्ववस्तुनिवरिष्ठानि त्रयोदश योददानि मत्तस्य ह्येजीवं चाप्यात्महेतवे सखी
 भूत्वा महामार्गे वै न ते पस्यगच्छेति आसन्नोपानहौ चैत्रं मुडिकावकमंडलुः भाजनं भाजनाधारो वस्त्राण्यष्ट
 विधं पदं तथा भाजनासनदानेन मुडिकाभोजनेनेच आश्रयस्तोपवीतेन यदं संस्मृतीनां व्रजेत् महिषी
 रथगोदानासखी भवति निश्चितं सर्वोपस्कारयज्ञानि पद्मं अत्र त्रयोदशतिमत्तस्य ह्येजीवं च यथात्महेत
 विसगच्छति परं स्थानं महाकस्य विवर्जितः त्रयोदशपदानीत्यं प्रतायेकादशे हनिता व्यानियथाशक्तिते
 नासैर्प्राणीतो भवेत् अत्र चैवोदकं चैवोपानहौ वकमंडलुः चैत्रं विह्वितथा पथिलोहं दंडं तथा घमं अग्नी
 सुकांचदीपंच तिलान्तां वल्गमेव च चदनं पुष्पदानं चोपदानानि चतुर्दश योष्वरे रथगर्जवापि ब्राह्मणे
 प्रतिपादयेत् स्वमहिम्नोनुसारेण तत्तत्सुखं वा प्राप्यात् अत्र तत्र दानं मंत्रासक्तदेवानकमलाकरेण
 याः अत्र मूलं बुचित्यं अथ शय्यादानं हेमाद्रौ मविष्ये तस्माच्छृण्वं समासाद्य साधैरवाहमान्
 पीदं देत पत्रविलं रम्याहं यदैरलंकतां हंसतली प्रतिष्ठां प्रभुभगं देवधानिकां प्रच्छन्नपदीयुक्तं
 गंधधपाधिवासितं तस्यां संस्थापयेद्देमहिलि तस्यासमान्वितं अत्र हरिस्थावे प्रेतं ठीर्यके घतश्रुतं क
 लशंपरिकल्पयेत् विशेषः पादवशेषस्य निडाकलशेषबुधैः तां वल्गं ऊमत्तोदकं दृष्टागुरुचंदनं ही
 यिकोपादानं तच्छत्रं चामरासनभाजनं पाण्डिषु स्थपयेद्भस्त्रासप्राधान्यानि चैव द्विषयनस्य स्य भवति
 पदं यदं दयकारकं भंगारकरकाद्यंतु यंच वरीनं वितानकं मंत्रस्तु यश्च न कस्य शयनश्रुत्य सागरजा
 तथा शय्यामसाय्यश्रु-यास्तु तथा ज-मनिज-मनि यस्मादश्रु-यं शयने के शवस्याशिवस्य च अर्घ्यं देव
 हत्वेवं तस्य सकलप्रणयत्य विसर्जयेता एकादशाहं पितृप्रायश्चित्तं प्रकीर्तितः विशेषं च चराजं ड-

स्त्रीयाः प्रसक्तिः नव नित्ये कामप्रतिरुत्तियेन तद्गतं पुंस्त्वाविवक्षया स्त्रिया अप्रमधिकारः स्या
 त् नित्यत्वानुपपत्त्या प्रत्यवायाभावस्य कल्पत्वात् वचनात्परं नित्ये अधिकारः यथा मदनज्ञान
 भोजनसंभ्यासदेवेषु सपदे चतत् विप्रइत्युक्तेस्तद्वास्तव्ये संभ्यापनयनवमिताक्षरायामपि कुंडगो
 लकौययार्हसंस्कार्यवित्युक्तं सत्यं यथा सारे प्रयोगायापि विज्ञाते ब्राह्मण एवमेव द्वित्रैजीतो सं
 स्कार्यो कुंडगोलकाविति स्त्रानेति स्त्रानादिसमये बंदि वत्तद्वाक्यं पठेदित्यर्थः इति कुंडगोलको
 तथा हि ज्येत्थन्नः अटोयिष्णुद्रुसमः वसंते ब्राह्मणमुपनयीतेत्युपनविधौ च मसाध्वर्युवदुपादे
 यत्वेन विवक्षितं पुंस्त्वा स्त्रीणां मि वतस्याप्युपनयनाभावात् असवर्षवाक्ये उद्देश्यत्वे यि प्राप्ता
 नुवादेन पुंस एवानुवादात् मिताक्षरायां देवलोपि पंडकोलिंगाहीनः स्यात्संस्कारार्हश्चने च स
 इति अव एव तत्रेव ह्रस्वमः घंटं ब्राह्मणं हत्वा षडहत्या व्रतं चरेदति वौधापन ह्रस्वे सत्यर्थ
 सारे वचनादपनयनमुक्तं प्रयोगपारिजाते ब्राह्मणे मि ब्राह्मणं ब्राह्मणजातो ब्राह्मणः स इति
 प्रुति तस्माच्च संभ्यां च धित् कुब्जवामनपंगुषु इत्युक्ता धृत्वा पुंस्त्वे मुचैतेषु संस्काराः सूर्ययो वित
 मिति एतच्चोक्तं प्राकृतं सच सप्तविधः गौडधृत तथा च देवलः घंटको वातजः घंडः पंडः कीवोन पुंस
 कं कीलकं प्रैतिकं घंटको भवेत् उन्नत उचलीनत्वादि इत्यर्थः पुमा-कृत्वा स्वलिंगानि पश्चाद्विंश
 तथैव च स्त्रीचपुंभावमास्थापय पुरुषोचारवद्गुण वातजो नो मघंटः स्यात्स्त्री घंटो वापि वामन
 लिंगानि स्त्रीपुंनपुरुषकानि मिधातुत्वात् तज्जेत् कदाचित् स्त्रीकदाचित् पुमान् कदाचित् घंट इत्यर्थः
 स्त्रीचपुरुषवत्पुंतरं मुद्गेषु कोत्सगीविनैव वातवशादित्यर्थः अस्मलिंगो घण्टः स्यात्पंडरू
 म्भानमेहनः अमेध्याशुमान् कीवी कीवोन सरेतानपुंसकः अमेध्याशुमसुखमेधुनात्पर
 षुकोशी अयं वैधवे आसे को दस्तुक्तः तदुक्तं मुपुन आसे को नाना भवति दय चोरत्यवीर्ये

समस्तावद्यावद्देहेन पुज्यते इति मन्त्रैः साम्यचकर्मनाधिकारमात्रेण नरस्त्रानयंच साधुसि
प्रागुपनयनात्कामचारवादमत्ता इति गौतमोक्तेः आहुं नुमंत्रवद्भवत्येव नाभिव्याहरेष्वस्त्रस्त्रिधा
निनयनादते इति मन्त्रैः अस्त्रवेदः याज्ञेयसंख्येयवैदिके अमावास्यास्य कारुण्यं च दशैश्वर्यं च
एतच्चानुपनीतोपिकुपीत्येवैश्वर्यं च आहुं साधारणं नाम सर्वकामफलप्रदं भार्याविरहितोपेत
त्यवासस्योपिनित्यशः शृङ्गेयमंत्रेवत्कुपीदनेन विधिना बुधः एवं तार्थे विशेषस्तु निर्णयमि
धौ आहुधिकारे ज्ञेय एव हि ज्ञात्रियोपि ता सामपितस्यायावदुक्तं माश्ले चर्चस्त्रचर्ममनुच्यत्वा
दिति साहचर्यायेनानधिकारात् औतस्मान् चर्ममण्यति साध्योधिकारे स्ताव काः मश्रुतिगतस्य
पुंस्त्वस्योदेष्यमाणस्य साहचर्यायेनाविवक्षितत्वात् पाणिग्रहणाद्विस्तृत्यं कर्मसुतथाप्यप्य
लेषु चेत्पहं वोक्तेः सते संहिताया मयि हि ज्ञात्रीणां मयि औतस्मान्नाभ्यासेधिकारिता वदं
तिकेचिदिहं सः स्त्रीणां श्रद्धा समाननामिति स्त्रीणां सधर्ममण्यति स्म तेऽपि संस्कारा अपि श्र
द्धा चर्चमं अमेत्रिका तु कार्येऽपि स्त्रीणां मावदशेषत इति मन्त्रैः तेन अधिकारी भवेच्छ्रद्धाः प
र्चधर्मनवेदिके इति जातकण्योक्तेर्वहिर्वेदि च यद्दानं तस्यौर्तिकमुदात्ततो मतिव्यासोक्तेः श्रद्धा
इव तुलादिषोडशमहानां साहचर्यात् तस्योदात्तवैश्वर्यमिदं कर्तव्यं तैर्वैदिकैश्च यद्
स्मनेष्व फलवाक्यागतस्य पुंस्त्वस्य सस्त्रीणां विहितत्वात् तत्र सधर्मानां यत्पुंस्त्वस्य
प्रागप्यधिकारः आर्ति साध्यत्वाभावात् विधवानां तु स्वातंत्र्यादस्यैवाधिकारः एतच्च विज्ञा
ने श्रद्धेया व्यवहाराध्याये सविस्तरमुक्तेः अतएव तुलादौ पुंस्त्वस्य सधर्मात्प्राचीन्या न्यायता
समेति स्त्रीणां फलश्रवणं नन्वेवं श्रद्धाधर्मत्वात् यत्पुंस्त्वस्य अपि स्त्रीणां स्युदिति चेत् श्रद्धा यंच स
विधानं तु गौतमो नित्यं न दाययेदिति श्रद्धा मुक्तेः यजेतेत्यादौ कर्तव्यत्वं तु स्यादिव विहितत्वात्

योः सृष्टुं प्रयत्नमवेति गोप्यमसंशयसौ लकरति प्रोक्तो यः कैवालात्मनः स्त्रियं अन्येन
 सह संयोज्य प्रयात्तामेव ते सृष्टते त्वेति यः एति यो नौ जायेन सौ गंधिकसंज्ञकः स यो नौ फसो
 गंधमाश्रयलभवेतलं स्वगुदे मैथुनाश्रयस्त्रीसुपुंवत्यवर्त्तते कुभीकः स तु विज्ञेयः ईदृशं प्रण
 चायतं दृष्ट्वा व्यावायमन्ये व्यावाययप्रवर्त्तते ईदृशकः स तु विज्ञेयः अटं कं प्रणयवमं यो भायो या
 मतो मोहादंगनेव प्रव प्रवर्त्ततेः ततः स्त्रीवेदिता चारी जायेते अटं स स्त्रिता माधवी येतु चतुर्दशमे दार
 क्ता ते तत्रैव श्रेयः तेषां चोपनयनं जत चतुष्टय समावर्त्तत विवाहवर्जं सर्वे संस्कारास्त्वस्ती भवति क
 मारं जातमित्यादौ संस्कार्यैरुपो दे प्रयगतत्वेन पुरस्कार्या विवस्त्रया स्त्रीणां मिवाधिकारत एव सर्वदा नेष्टु ॥
 स्त्रीमेताः क्रियाः स्त्रीणां विवाहस्तु समं च कश्चित्प्राज्ञोक्तैः ते च स्त्री तुल्यवाकं चेष्टाः स्त्रीधर्मी
 णः प्रकीर्तिता इति वदुमन्तैः प्र जलाश्रयणमप्रासाद देवप्रतिष्ठा महादानादि स्वप्येवं प्रसूया
 येन कामप्रतिगजस्य पुंस्त्वस्यो दे प्रयगतत्वे ना विवस्त्रया स्त्रीणां मिवाधिकारत एव सर्वदा नेष्टु ॥
 आहिसादेः साधारण्याच्च पिंडः प्राज्ञादौ तु नाधिकारः यश्चाप्यहर सायिं दृष्ट्वा त्वयं हवेना श्रीहर
 स्वेव पिंडदानोक्तैः अटं स्पृच्य अं शोक्तौ वपति तौ पंगु-सत्तको जड इति मन्वाद्यैरर्थहरत्वनिषेधा
 त्वात् सवल्क्यापि स्त्रीवाद्या नोदकं कुर्युः हे नाश्रय विधर्मिण इति इति पंडा अन्ये पिष्टदृष्टमावा
 र्त्तिके प्रमेनोक्ताः प्रवृत्तयोपतिवत्ता प्रवृत्तौ प्रवृत्तिना प्रमेय प्रवृत्तिना जातः प्रवृत्त्यावसित प्रमः
 पते प्रदृष्टधर्मीणो मनुना पविर्कीर्तिताः प्राज्ञवल्क्यः प्रवृत्त्यावसितो राशोदा स आमरांति काः अ
 न्ये पिष्टदृष्टमावा सवल्क्ये नोक्ताः सद्यपतति मासेन लास पालवणे न च मासेन प्रदो भवति ब्राह्म
 णः हीरविज्ञाने अत्र कर्मनिर्दिष्टा रमिति वार्त्तिके भरा चार्थाः द्विजातिक मीहानियराणीति
 विज्ञाने प्रवरः अतस्ते प्रदृष्टमाः तद्यज्ञात्वा अपितथा च मनुः ब्राह्मणः क्षत्रिया वैश्या स्वावधे
 र्थं मदेतः अकृतोपनयाः सर्ववृत्त्या एव ते स्त्रताः ज्ञातृस्त्रो मंविना तदा हया सवल्क्यः आया

अथप्रतिलोमजाः कन्यतहोकात्प्रयनः नियोगोत्पादनं उर्याद्यथोक्तं हि शुद्धयेद्विजस्त्रिषु च धर्मो
 योऽप्येव तत्सदा भवेत् शुद्धेषु नति योग इत्यर्थः बहव्यतिः उक्तो नियोगो मनुनाति विदुः स्वयमेव
 तु युगलासादशब्दोयं कर्तुमन्ये विधानतः अनेकधा कृतानुज्ञासिभिर्धैर्यपुत्रानैः न प्रकथंते धुना
 कर्तुं शक्तिहीनैरिह तने तत्रैव हारितः खेरिणीच पुनर्भस्त्ररेतो धोः कामधारिणो सर्वभसाच विज्ञेयाः
 पंचैताः श्रद्धयो नयाः ॥ एतासां या-यय-यानि उत्पद्यते कदाचन नतानुपदिषु पुंजीवनने यद्गृहकाः स
 ताः रेनो धाः कुं उमाता कायचारिणीचतुर्थीधिकयुद्धगा सर्वभससरायी यत्तत्त्व-काः ज्ञास्यतां
 सत्रियात्सजोवैश्याद्वेदेह कस्तथा श्रद्धा ज्ञातस्तु चान्नः सर्वधर्मवतिष्ठतः सत्रिया मागधवे
 श्यात्स ज्ञातारमेव च श्रद्धा योगवैश्या जनयामास वैसुतं मागधो वंसी सगानि सा रोभिस्त
 इति प्राप्तिः आयोगवः पु-कसः तदाह तदीतः सत्रियायां वैश्या श्रद्धो वं विनिष्कासो जनयतौ वै
 श्यायां श्रद्धः पु-का सानिति व्यासोपि श्रद्धा निष्कारो मत्स्यध्नः सत्रियायां व्यतिक्रमात् तेन द्वौ नि
 षाहौ एकप्रागुक्तो नुलोमः अयंचैकः ज्ञातिविवेके सत्रिया श्रद्धसंयोगात्तत्तां जनयेत्सुतं निष्का
 दइति विख्याताः सर्ववर्णवतिष्ठतः वागुशयाणि स्तम्भगंधनकोविदः आरण्यपशुजातीनामंत
 कप्लवनेवरः क्रोधान्वितो मांसवत्यातमा जीवेत्सहैवति घंतायायाधिको युयीडा क्रौं विस्मयकारि
 णी द्विधा च प्रगया प्रोक्तो यो मभवादिपामित विक्रयं मधुनः उर्याद्वनमिच्छे सवद्धये यमस्तमा
 गधनिष्कादयोः संस्तोतरमाह सचयायां तु वैश्या नमचयो नाम ज्ञायते श्रद्धा ज्ञायते महुः सत्रि
 याय च सुप्रति मोहो मैथुन स्तुत्यंतरे सत्रिया मागधवैश्या जनयामास वैसुतं सर्वो जन इत्यु
 क्तो ब्रतबंधविवर्जितः श्रद्धेभ्यो भ्यधिकः किंचित्स्थजीवनमुच्यते कदाचित्करगघादिषु दुर्भाषा
 सकलात्मसः गद्यपद्यानि विज्ञाति विरुडानि महीभता सत्रियायां वैश्या ज्ञातः सत्ताचेत्रधरो भव
 त लघुजातिविवेके हतास्ते पुत्राणां श्रद्धो उच्चं विदया सदा यत्तत्त्व-काः ज्ञातान् श्रद्धा-वर्णयं

ष्यवर्धनयोषणदमनादिशंखः क्षत्रियवैश्यानुलोमानंतरोत्पन्नजोषकारस्तस्याध्ययनेन्या
 दानोयनसंस्काराश्चाप्रतिष्ठितारथस्तत्रास्तविधाध्ययनवृत्तिताचेति जातिविवेकोऽप्रदंश
 याचिनमोरोप्यमोक्षणाश्चेत्कथंचन जनयेद्दाम्यधर्मेणानास्यापारसंवसते महाश्रद्धः सदित्या
 नः श्रद्धेभ्यः किंचित्तमः स्वर्णकारित्यतएवहस्मानंधोत्रंयच्चित्रकं सर्वेऽस्यधर्मेणवर्तनंतस्य
 जीविका तथाकूटस्वस्थीव्यावद्द्वारोविष्णोसस्यचविक्रयिराजविगस्तकर्तव्योदाप्यंश्चात्रमसा
 तसं उग्रना क्षत्रियाविप्रसंयोगाज्जातोऽर्धोवसिष्ठकः सज-यः क्षत्रधर्मेभ्योभ्यधिकः सप्रकीर्तिताः
 आश्रयैरात्रिणां कुर्वन्प्रित्यनैमिषिकीक्रियां श्रुत्वरथहस्तिनवावाहयेदैनृपाज्ञया सेनापत्यं च
 भेषज्यं कुपी जीवेयवृत्तिषु आश्रयेदमथाहंगंतत्रौत्तं धर्मेतश्चरेत् ज्योतिषंगणितं वापिकापि
 कीदृतिमावरेत् वैश्यायां विधिना विप्रज्जातोऽथैव उच्यते कश्च जीवौ भवेत्तस्य तथैवाग्रे प्रवर्त
 कः नरवाजिगजादीनां चिकीत्सातस्य जीविका प्रीवैश्यायां क्षत्रियाः सुगुः सुकलाविशज्योतिषं श
 कुनशां श्रुत्वरथांश्च जीविका विप्रं भद्रशस्त्रे श्रद्धां क्षत्रद्वयजातिर्युद्धशस्त्रादिजीवकः शस्त्रा
 स्त्रियासं कुशलसंगमकुशलो भवेत् नयावत्युपसजीवन्वैश्रद्ध्यामीश्रयलयेत् अथैरनयतश्चि
 त्रशिष्टः श्रद्धधर्मी च श्रद्धां जातस्तवैश्याहैकरणालिखिलेखकतया सव-क्याः जात्युत्कर्षेयुगेर
 वल्क्यः जात्युत्कर्षेयुगे ज्येष्ठः साममेयंचयिवा व्यत्ययेकमीणां साम्यदेवचाधरोत्तरं अविशदा
 से अद्यमर्थः विद्वोताश्रद्धाकन्यास्ततो साधितहृदात्यामिति सधूमं विभ्रं हते एवं वैश्याज न्या क
 न्याश्च क्षत्रियाज न्यायंचमं क्षत्रियाश्चोत्पन्नाश्च क्षत्रियं वैश्यन्तज्जातयंचमं वैश्यमिति यत्कीर्षीः
 एव विप्रस्य क्षत्रिवत्यापत्यापरं परया जीवनेयंचमः क्षत्रियः वैश्यस्तनौ जीवेन सद्यैवैश्यः श्रद्धहृत्तौ
 सप्तधूमः श्रद्धः क्षत्रस्य वैश्यवतौ यंचमो वैश्यः श्रद्धवतौ सद्यः श्रद्धः वैश्यस्य श्रद्धवतौ यंचमः श्रद्धाति

कृतस्य वधकिरित्यर्थः उपानसात्तु नृणां वैष्णवे सगर्हायोगवदतिस्मृतः तं तु वाचा भवंत्येते व
 स्तुकां स्थापयन्निवितः प्रालिकाः केचिदत्रैव जीवन्वत्प्रतिनिर्मितं हनुग्रपुष्कासा नांतु विलोको वध
 वर्धने विलोकस्य सदीदयः उग्रोत्रप्रतिलोमजः तन्प्रधमताहितिरुपतिमं जय्या धिगवणानां
 चर्मकार्येनानां भातवादनं भातं मुरजयतहादि चैत्यद्रुमसमप्रानेष्टुशैलेष्टुयवनेष्टुच वसेपुरे
 तेविज्ञातावर्जयेतः स्वकर्मभि विज्ञाताज्ञातिचिह्नं किताः चंडालश्रपंचानातुनिग्रीमः स्था-
 न्प्रतिश्रयः श्रवणाश्रवकर्तृव्याधनमेष्टाश्रवार्हभं निग्रीमोवहिरागमः श्रवपात्रं भिन्नपात्रं पद्म
 पाकपात्रादिहीनाः पक्ष्मपति अन्नमेष्टापरार्धीनमिति यद्यतद्वल्लेष्टपात्रेनादिनदेयं किंतु भ-
 मिष्टे वासांसिमतचैलानिभिन्नभांटेच भोजनं कार्हीयसमलकारः परिष्वज्याचनित्यता परि
 ब्रज्या एकत्रानवस्थानं नतैः समप्रमानिष्टैत्युक्तो धर्ममाचरत् व्यवहरोभिग्रहेष्टां विवाहः
 सहशैः सहः अन्नमेष्टापरार्धानं देवं स्थाद्विन्नभाजने रात्रौ नविचरेयस्तेगामेष्टनगारेष्टुच कार्या
 श्रैविचरेष्टुर्वाचिद्विताराजश्रसनेः अवांधवंचैवनिर्हरेष्टुदिति स्थिति वध्यां श्रहन्त्युः सतंतं यथा
 श्रहन्त्युः श्रहन्त्युः वध्यावासांसिगद्गुः श्रह्याश्रभरणनिच ब्राह्मणार्थेगवार्थेवादेहत्यागो नुप
 रक्तः धनाद्यनोभो नुपस्कारइति मेधातिथिः। स्त्रीवालाभ्यवयतौचवालिनांसिद्विकारणं स्त्री
 वालादिविषयतौचदेहत्यागइत्यनुश्रवः सिद्धिश्चेष्टः उपान सीसमाभरणं तेषां कालापसम
 प्रापिवा वधीकंदेसमावध्यवत्तरीककुतोपिवा मलापकर्मणोऽयुः पूर्वोद्वेपरिमुदिकं थिजे
 मतावसेपुह्नेनोवेष्टुधाविशेषतः तस्यात्राप्तोत्पन्नाः षडसमाः तानाह मनुः ब्राह्मण्युजा
 यतेविश्रायात्मासुप्तकंदकः आवंत्यवाटधानौवयुष्यशेखरएवव विश्रायां ब्राह्मण्यविप्रजोभ

तिचमागधाः। वर्त्तमानान्यस्यैतसंग्रामकमिणः वर्णयन्ति एवं धैर्मेवंदिनस्ते प्रकीर्तिताः
मनुः काण्वारे निघरा नु चर्मकारं प्रसूयते वैदेहीति शेषः वैदेहकादं ध्रुमे लौवहिर्गतामप्रतिष्ठा
यो विष्णवां वैश्यजो वैदेहः तस्मात्कारावर्त्य मैधुः निष्ठाघाते मेदस्ति मेधातिथिः शृंगिरसात्
न्येपि चंजला उक्ताः यस्तु प्रजाजिता ज्ञातो ब्राह्मण्यं चैव ऋद्धनः तावुभौ विद्विचंजलौ सगोत्राश्च
जायते यमोधि आरुह्यतितापत्वं ब्राह्मण्यं यश्च ऋद्धनः सगोत्रो रासुतश्चैव चंजलाश्च यद्विदिता म
नुः पुल्कसमन्यथा हाजातो निष्ठादाश्चैव जात्या भवति पुल्कसः ऋद्धा ज्ञातो निष्ठाघातु सर्वैः ऊ
क्तकः स्मृतः सन्तुर्जीतं स्तयो गन्तातु प्रयाक इति चोच्यते वैदेहकेन त्वं वस्यामत्य नोवेन ठच्यते ऋ
द्धा त्रियाजः सन्ता सन्ताश्च द्रुपा मुद्राताभ्यां श्रवणकः वैष्णव द्विष्ठायां वैदेहः विष्ठा द्वैष्ठायां मंस्यी
तस्यां वेन एषा वती एह वसिष्ठः सतानां मंत्रिका यस्यास्त्री जीवनवस्त्र धरण निमंत्रितं कायस्योलेख
कस्तत्वं च वैदेहकानां न तद्वन्ति रंगावतरणे वेना नो राहृष्टे दनं समये य एं मणिमुक्ता प्रवालवेधनं
च भ्रमः प्रणः आयोगवानां ताम्राश्च पुष्पसामयुधकरणं योजनं नगरकरणं च सैरंध्राणं सुरामय
शीघ्रकरणं तद्वृत्तयः पुष्पाफलशकविक्रयश्वविश्वं भरशस्त्रे विष्ठायां यः सतुः सन्तात्सुताख्योगज
बंधकत दमनं तुरगाणां व ऊर्षी तद्जीवते यं न्याहृष्टाणक न्याया विवाहेषु समन्ययात् ज्ञातः सतस्तु
निर्दिष्टः प्रतिलोमविधिर्भिज विवाहसंबंधेन उतायां ब्राह्मणक न्यायामित्यर्थः वेदानर्हस्तथा चैवांध
मीणा मनुबोधकः ब्राह्मण्यं तु मुतो ज्ञातो वैष्णव द्वैदेहकः स्मृतः याथाया कस्योः श्रित्यंतस्य जीवनस
त्तामे मनुः सतानां मश्वसारथ्यं मंस्यनां चिकित्सेनं वैदेहकानां स्त्रीकार्यं मागधानां वर्णकस्यः
स्त्रीकार्यं मतः पुररक्षावयाक यथा राजमार्गसिद्धता मन्थ्याघातो निष्ठादा नानं निरायोगस्य च न विद्वि

द्युतत्वानिवत्या उन्नमलोकप्राप्त्यर्थमौर्ध्वदेहिकं करिष्ये इत्युत्कामतिष्ठाने दर्भे कश्चिन्ममोत्रा मुकदासे मे
 हे ते देवते वने जने पश्यते पितुः प्रत्यवने जनने पश्यते अथाप्यनयितुं देवतामेतवस्त्रे पितुं देवतासि एतद्वारानयेत् हा
 रै चतुर्थे विष्णोर्लोवितायां चैव देयाः ततः षष्ठिदेवाय च मृगं सक्तं ते क्रव्यादं संज्ञकारि प्रज्वोत्य गंधमाल्यैः
 संयुज्य प्रतप्य वयनं कारयित्वा स्त्राययित्वा गंधमाल्यै रलंकृत्य मुखं सप्त छिंदे मृते मयूकला न्यभावे आन्य
 वाहि स्थानववस्त्रवेष्टितं घृताक्तं कृत्वा चितौ उत्तरं श्रीं मधो मुखं पुरुषं मृता नस्त्रिपे निधाय असौ पलोकयस्त
 हेति तस्मिन् व्याहृतिदत्वा शिरःस्थाने गिरिं दद्यात् मंत्रं कृत्वा राहो कृत्वा तु दुःसृजं कर्म जानता वाप्याता नानाम
 मृत्यु कालवशां प्राप्य नरं च त्वमागतं धर्मधर्म समायुक्तं लाभो हस्तमवतं दहेयं सर्वगात्राणि दिव्यान्लो
 कां समाच्छेत् ज्वलमानं महाबाहूँ शिरःस्थाने प्रदाय येन चतुर्वर्णेषु संस्थानमेवं भवति पुत्रिके चतुर्वर्णै कि
 रनुपनीत हजयदा क्रियानिवंधे गारुडे च ओम मंत्रः उक्तः त्वं भूतहृद्गद्यो ने त्वं लोकपरिपालकः उक्तः सं
 हारकस्तस्मादेवं स्वर्गं मत्तं नयेति ततः किंचिच्छेदे दग्धे सा उंभमादाय पादौ तो प्रदक्षिणां त्रिः परिक्रम्य त्रिरश्म
 नाक्तं मत्सि स्थानवेत्ता माणाः बालपुत्रः बालवृक्षं स राजलंकात्वा कर्वीक्षते बह्वं प्रलाभ्ययुनः परिधापयामा नामि
 कपाजचमालोद्भवद्वया स्त्रात्वातिरे दर्भे यायाणां निधाय अजुदा नुर्भीतिलजलदं पितालिकाप्रयगोत्रा
 मुकदस्ये त एष ते तिलं जलिरयति स तु उयति सतामिति वा सर्वं दक्षिणापुर्वाः सकृत्त्रिर्वदत्वा पुनः स्त्रायुः मित्र
 दानं दत्तं न्याभागेन यश्च श्वश्च पुरमातामहतस्त्री मातुलश्रां उदकदनं कृता कृतं कौवभर्तृगर्भनीयति
 तैरुदकं न कार्यते भोष्यतैः पूर्वविंशत्यं च दशवादि नानि प्रत्यहं दर्ध्वं प्रत्यहमेकवद्विकवद्विस्त्रिकवद्विर्वी
 कार्या ततो बालापुत्रः सराजं लादुत्तार्योदशं वेस्त्रं निष्पीड्य गृहं द्वाविंशति त्रीणि निवयत्राणि विदश्या
 चम्यगोमयसंघं यवसंघं बबुहकीं नीतालाभ्या प्रयनियदं निधाय गृहं वशिष्टेयुः वद्धाः श्लोकानोदं न ऊर्ध्वः
 ततो मन्त्रये यात्र दृष्टेयं काहे अहं वाप्रे तात्र स्माहीति तलोपिवेदं मिति लीरं निदध्यात् दशरात्रमिति हेमा
 दौ प्रत्यहं भूमौ कर्त्तव्यं भोजनं समं यत्र संकल्पयेत् ततो ह्यहं भुवो वासः कीर्तयन्वा प्रयत्नं च अधः प्रयासं

कार्यमासीनोदक्षिणमुखः सव्यंजा-चा-चप्रानकैः सतिलेपिंदवानवत् अथमुत्रादिएकृत्यकुपीलारु
चमंमहत तत्रोत्तानेनिपात्येनंदक्षिणाशिरसंमुखे एतदग्रेपात्रंन्यासेकैरुत्तानत्वेसाविपरंशूः पु
मानुधोमुखःस्त्रीरुत्तानाहृद्या तदुक्तेषुद्रितत्वेहारनतायावादिषुराणे स्वगोत्रजैर्गृहीत्यानुचिना
मागोप्यतेशवः अधोमुखोदक्षिणादिक् चरणरूपमानपि उत्तानदेहानारीतुसर्पिंदैरयिवंधुभिरिति
इदमन्यैर्ब्रीह्यमुक्तं इदंनिनिद्रिजपरमप्रीतिगोदाः ह्यतिर्कोमुद्यामदनपालस्तु सद्गंधव्यउयेतमे
हाहिताग्न्यावतापीवदिति निरयेरथाहिताग्निवद्वाहोक्तेस्तस्यवकात्यायनेनंतत्रोत्तानेनिपात्येनंदक्षि
णाशिरसंमुखेइत्युत्तानत्वौक्तेनिरग्नेरयितदेवेत्याह तत्त्वतिदेशेनकथमुपदेशेनकथमुपदेशस्या
बाधइतिचिंत्य केचित्तुवाचनिकातिदेशस्यापदेशात्तुल्यत्वाइयेतज्जदित्यस्यद्विजपरत्वाद्वास्तेतुतत्वाभा
वाच्छ्रुयस्त्वमेवेति नद्विज्ञानामुत्तानत्वामेवेत्याहुः अन्येतुर्ध्वदोगद्विज्ञानोमुत्तानत्वमत्येवामधोमुख
त्वमित्यहुः श्रुद्वाणात्वधोमुखत्वमुदकशिरस्त्वेत्येतिवादेदाहस्तश्रुइत्यामंत्रकः निषेकादिः
प्रमशानातोमंत्रैर्यस्यादितोविधिदितिश्रुइमंत्रवर्तत्वौक्तेरितिमदनपालः तत्वंतुवैदिकस्यैवनिषेधः
पौराणस्तुभवत्येव सचमयोरोवत्यते अतएववागदे चतुर्वर्णसंस्थानमेवंभवतिपुत्रिकेइत्युक्तं प्र
चेताः नग्नदेहंदेहेनैवकिंचिद्देयंयत्तित्युक्तेन यमः अनेदहेधुमेर्गैर्धैः स्त्रीयितंस्त्राविभृषितं क्रिया
निबंधेगाहुते उदधाराभविशि-त्रांसिचेत्कर्त्तव्यमदक्षिणंस्त्रावसक्तुमेनपादतःपरितःश्रितेः दंपत्यो
देकहाम्तौतुबौधायनः दाःहांतमेकतंचत्यं संचयनंवेकं उदकयिंदेहानादिसंयगोव अवारोहयोचै
वं उदकदानंवाप्येति आहोतुवस्त्रंप्रक्षाल्यतेनैवाध्यादितैस्ततः कर्त्तव्यंतेः सचेत्तंतुस्त्रानंसर्वमलापहं
ततःपाद्यापायस्यदेसर्वदेयंतिलोदकं त्रिंशच्छुद्रायदेयास्तुयेन भूमिगतायचविशेषोनिर्णीयसिंधौ
श्रेयः अथप्रयोगः पुत्रादिरयस्योन देशकालौहस्तत्वावाप्रयगोत्रस्यास्मत्पितृरमुकदासयेतस्य

यध्वजध्वजोदकुंभान्निवेद्यकाकबलिंदत्वाप्रमानंतेलेनाभ्यज्यजलेतिह्यत्रतस्यसवाससीत्याकाशःप
 तीसर्वेतात्पवयसश्चवपनंकुयुः ततः स्वात्वासिबीनिधर्मोदकांजलिंदत्वासर्वपकत्कंनतिनामकेवी
 स्वात्वागहंवेजोयुः दशाहमध्येदशैतुसाधवीयेजस्यप्रगः आशौचमतवादशैयदिस्वात्सर्ववर्णिनास
 मासिंघेततंत्रस्यकुयीदित्यासगोतमज्जोक्तगोतमः अतर्दशाहेदशैज्जत्तत्सर्वसमाययेतयिचोक्तया
 वराशौचं दद्यात्विंशानुजलीजलीच इदमपि अहमध्येदशैतहध्वं दशैतुपिचोदयितत्रं समाप्यमेव ॥
 यिचोराशौचमध्येतुषदिदशैः सभाययेत तावदेकोत्तरंतत्रं पर्यवस्ये अह्नात्परमिति गालवोक्तैः अन्येमां
 अहमध्येपिसमाप्यकात्वादशैनिर्णिगामतेचैवं महनरत्नपातिनातपोस्तगालवीयेमायदनौरसमुज
 दिपरं यिचोस्त्रहोर्ध्वमयिनाकर्षइत्युक्तं तत्रमन्यचित्ये इतिश्रीमन्नारायणभट्टस्त्रुरामकृष्णभट्टात्मन
 कमलाकरभट्टकृतेष्वधर्मोद्देशौचंतत्कृत्यंच अष्टौकादशाहः मनुः विप्रः शुध्यातपः स्पृहाक्षित्रियेवा
 हनापुधेतैप्रयः येतोदरश्मिन्वापयिष्यद्वः कतत्रिमः शुद्धितत्वेदेवजः अद्यातः सत्वाताकृतमंगलाः आ
 शौचद्विप्रमुच्यते ब्राह्मणास्सुसिवाच्यच इदंमार्थेनोत्तरमितिस्थिताः हेमाद्रौमांखः आद्यंश्राद्धस्यम
 ष्टद्वेषिभुर्पादेकादशैहनि कर्तुः स्वात्कालिकीशुद्धिरष्टद्वः पुनरेवसः ष्टद्वेषोवंतहाहयेदीनसिः पकारे
 श्राद्धिपञ्चाङ्गंस्वामान्यमदहंत चतुर्णामपि वर्णानां कृतकतुषप्रकं यत्रुमरीचिः आशौचीतेनतः सम्य
 कथिंइदंनंसमाप्यतेततः आहंघरातयंसर्ववर्णेष्वयंविधिरितितत्सर्वेमांदशहपरंयत्रुमात्ये एकाद
 शैहानितथाविधानेकादशौवतु हाचादिरुतकांतेतुभोजयेदयुजोद्विजानिति तच्छ्रुतागणप्याद्वपरं
 रुडमुदिश्यकर्तव्यंयेतधीतिकरंहितदिति वचनादिति महनप्रादितातः कल्पतरुफलपाणीवाचस्य
 त्यादयस्त्वस्माद्वचनादद्याशौचायगमइतिविल्लक्तैः प्रागुक्तशंखादिवचनानां चानाकरत्वाच्च
 शादीनामप्याशौचीते एवाहः अन्ये तु द्विविधवक्यः वशादेशचारतोपिकर्तव्यमाघमेवीहः स
 त्यत्रतः सद्यःशौचविदातयंयेतत्येकादशैहनिः उपनाच्यहाशौचेपिकर्तव्यमाघमेकाद

दात्यपि दाहकत्रैवदशाहं ऊर्ध्वीद्विनिमिताक्षरायां शुद्धित्वेवाप्रवीयेयिः असगोः सगोत्रोवाप्रहिही
 यदिकापुमान् यश्चाग्निनादायेतस्यापिददद्यात्सपवति कर्तुमनौतुतत्रैववहस्यतिः एवंत्रिषाप्रवृत्ता
 नायदिकामिन्द्रियघृते तद्धन्नाक्रियाकायासर्वैर्वासहकारिभिः अन्येनशेषः कार्येतिगोत्रा अ
 दितःसर्वमित्यन्येआदिपुराणे उपतिष्ठतामयंयिदंः प्रेतायेतिसमुच्चयेदेत् अथप्रयोगः ऐशान्यावे
 दिकत्वा नैजसेममयेवावतंश्रययित्वासक्तुनावातिलमधुयतयुतं कपि यमात्रंयिदंरत्वातिश्यायत्का
 काप्रययोगोत्रस्यामुकयेतस्य मध्वन्ति-कमुकदंताप्रवसंभत्येप्रथमाहिकदेवरकविष्णुमाहिकएवते यिदं
 उषतिष्ठ दानंकरिष्येद्वितीयाहादौद्वितीयादिकेत्यादि ततःपायाणागतेविष्णुसंयुज्येदभीसनेमवनेज
 नंचकत्वामुकयेतेत्यादिमध्यावयवसंभत्येदेद्वरकःप्रथमाहिकएवते यिदंउपयुता प्रत्यवनेजनमंग
 एजनुत्तसीयत्राणि यिदंजलोक्षियेत् अंजलिदानंनृक्तमेव एवंदशाहं तत्रसंकल्पेविशेषः चर्तुःश्रोत्र
 नासामुखावयवनिष्पत्यर्थमितिद्वितीयेगलांशभुजवक्षानिष्यत्यर्थमिति तृतीयेविषमश्राद्धं च नाभि
 स्निगग्दानिष्यत्यर्थमितिचतुर्थे जानुजंघाद्यदावयवसिध्यर्थमितिषष्ठे यजामेदोमांसस्त्रायुनाज्ञीरू
 षावयवसंभत्येदितिसप्तमेविषमश्राद्धंचदमलोमनखावयवसिध्यर्थमिअसृमेवीर्यौवपवासिध्यर्थमिति नक्ष
 मेविषमश्राद्धंचददृष्टाण्यत्वत्पूतामृद्विषयसिध्यर्थमितिदशमेप्रत्यहमेजलिसंख्येमादउभाश्रदेयाः
 आत्यशक्तौतुषिदयसावतादेयंमेतस्यार्चदिनत्रयमितिज्ञेयं अपराकेव्यासः आश्रोचांत्यदिनेलौहंज
 न-याचगुरोमते आपस्तवः अनुभाविनाचपरिवायनं अनुभाविनः कानिद्याइतिमिताक्षराक्षरा
 दयः आश्रोचमनुमवनां सर्वेयाचयनमितिशुद्धित्वादयोगोत्राः तदुक्तंरत्नमालायां अक्षयानरपतेर्हि
 न-ननांदावरकमीरुतहतकेमुच वेधमोक्षमरवरीक्षणेपिहौरमिषःसाविलेखुवोदुष अपराकेव्या
 सः पुत्रःपत्नीवचयनंऊर्ध्वीदंतेय प्राविधिपिदंशानोचितौ-यापिऊर्ध्वीदित्यसमाहितः पुत्राणांमाखेतयोः
 समुच्चयः दशादिनेत्वयवयविदंरत्वात्रिकोणावेदिकत्वापेनसखिभ्यःप्रेतायप्रसायवयिदंत्रयेदत्वाः ५